

Uradni list

Evropske unije

L 50

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 58

21. februar 2015

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ Uredba Komisije (EU) 2015/282 z dne 20. februarja 2015 o spremembi prilog VIII, IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) glede razširjene enogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje ⁽¹⁾ 1

Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/283 z dne 20. februarja 2015 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 7

SKLEPI

- ★ Sklep Sveta (EU) 2015/284 z dne 17. februarja 2015 o stališču, ki se v imenu Evropske unije sprejme v Skupnem odboru EGP glede sprememb Protokola 4 k Sporazumu EGP o pravilih o poreklu (pristop Hrvaške) 10
- ★ Sklep Sveta (EU) 2015/285 z dne 17. februarja 2015 o stališču, ki se sprejme v imenu Evropske unije v Skupnem odboru EGP, ustanovljenem s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru, o nadomestitvi Protokola 4 o pravilih o poreklu, ki je priložen navedenemu sporazumu, z novim protokolom, usklajenim z Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu 13
- ★ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/286 z dne 27. novembra 2014 o spremembi Sklepa ECB/2010/29 o izdajanju eurobankovcev (ECB/2014/49) 42
- ★ Sklep Evropske centralne banke (EU) 2015/287 z dne 31. decembra 2014 o vplačilu kapitala, prenosu deviznih rezerv in prispevku v rezerve in rezervacije Evropske centralne banke s strani centralne banke Lietuvos bankas (ECB/2014/61) 44

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

Popravki

- ★ **Popravek Izvedbenega sklepa Sveta 2014/488/SZVP z dne 22. julija 2014 o izvajanju Sklepa 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji** (UL L 217, 23.7.2014) 48

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/282

z dne 20. februarja 2015

o spremembi prilog VIII, IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) glede razširjene enogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES ⁽¹⁾ ter zlasti člena 13(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 13(2) Uredbe (ES) št. 1907/2006 določa, da se preskusne metode za pridobitev informacij o intrinzičnih lastnostih snovi, ki se zahtevajo v skladu z navedeno uredbo, redno pregledujejo in izboljšujejo, da se zmanjša število testiranj na vretenčarjih in število udeleženih živali. Načela zamenjave, zmanjšanja in izboljšanja, zajeta v Direktivi 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, bi bilo treba upoštevati pri oblikovanju preskusnih metod, zlasti če so na voljo ustrezne potrjene metode, ki lahko zamenjajo, zmanjšajo ali izboljšajo poskuse na živalih. Po navedenem pregledu se spremenijo Uredba Sveta (ES) št. 440/2008 ⁽³⁾ in priloge k Uredbi (ES) št. 1907/2006, če je to ustrezno, da se zamenjajo, zmanjšajo ali izboljšajo testiranja na živalih.
- (2) V skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 se dvogeneracijska študija strupenosti za razmnoževanje uporablja za raziskavo strupenosti kemičnih snovi za razmnoževanje, da se izpolnijo zahteve po standardnih informacijah iz točke 8.7.3 prilog IX in X k navedeni uredbi. Poleg tega je v stolpcu 2 točke 8.7.1 Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 določeno, da se dvogeneracijska študija strupenosti za razmnoževanje lahko uporabi za oceno v primerih, kadar obstaja resna zaskrbljenost glede možnosti za škodljive učinke na plodnost ali razvoj.
- (3) Razširjena enogeneracijska študija strupenosti za razmnoževanje ⁽⁴⁾ (*Extended one-Generation Reproductive Toxicity Study*; v nadaljnjem besedilu: študija EOGRTS) je nova preskusna metoda, razvita za ocenjevanje strupenosti kemičnih snovi za razmnoževanje. Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD) je to preskusno metodo sprejela julija 2011. Študija EOGRTS je modularna preskusna metoda, pri kateri sta vzreja in ocena druge generacije potomcev (F2) ter preskušanje razvojne nevrotoksičnosti (*developmental neurotoxicity*; v nadaljnjem besedilu: DNT) in razvojne imunotoksičnosti (*developmental immunotoxicity*; v nadaljnjem besedilu: DIT) ločena in samostojna modula.

⁽¹⁾ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o zaščiti živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene (UL L 276, 20.10.2010, str. 33).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 440/2008 z dne 30. maja 2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L 142, 31.5.2008, str. 1).

⁽⁴⁾ Smernica za preskušanje OECD 443.

- (4) Šteje se, da študija EOGRS zagotavlja številne prednosti v primerjavi z dvogeneracijsko študijo strupenosti za razmnoževanje. Pri tej metodi se ocenjuje večje število živali iz prve generacije potomcev (F1) in obravnavajo dodatni parametri, s čimer se izboljšata občutljivost in raven informacij, ki jih je mogoče pridobiti v preskusu. Poleg tega se, če se uporabi ta zasnova, znatno zmanjša število uporabljenih živali, saj vzreja generacije F2 ni del osnovne zasnove preskusa.
- (5) Študija EOGRS je bila v Uredbo (ES) št. 440/2008 vključena z Uredbo Komisije (EU) št. 900/2014 ⁽¹⁾. Prilogi IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006 bi bilo treba spremeniti, da se določi način uporabe nove preskusne metode za namene Uredbe (ES) št. 1907/2006. V ta namen je bila leta 2011 ustanovljena podskupina strokovne skupine Komisije, v kateri so pristojni organi za uredbo REACH ter uredbo o razvrščanju in označevanju kemičnih snovi (v nadaljnjem besedilu: strokovna skupina). Na podlagi znanstvenih priporočil te strokovne skupine bi morala študija EOGRS postati prednostna preskusna metoda za obravnavanje zahteve po standardnih informacijah, opredeljene v stolpcu 1 točke 8.7.3 prilog IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006, namesto dvogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje (B.35).
- (6) Zahteva po standardnih informacijah iz prilog IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006 bi morala biti omejena na osnovno konfiguracijo študije EOGRS. Vendar bi v določenih primerih, v katerih je to utemeljeno, registracijski zavezanec moral imeti možnost predlagati, Evropska agencija za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: ECHA) pa zahtevati izvedbo metode za generacijo F2 ter kohortama DNT in DIT.
- (7) Zagotoviti bi bilo treba, da študija strupenosti za razmnoževanje, opravljena v skladu s točko 8.7.3 prilog IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006, omogoča ustrezno oceno morebitnih učinkov na plodnost. Trajanje izpostavljenosti pred parjenjem in izbira odmerka bi morala ustrezati namenom glede ocene tveganja ter razvrščanja in označevanja v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 ter Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (8) Glede na to, da bi bilo treba preostale znanstvene pomisleke v zvezi z vrednostjo generacije F2 pojasniti na podlagi empiričnih podatkov ter da bi bilo treba snovi, ki so lahko najbolj nevarne za potrošnike in poklicne uporabnike, oceniti na podlagi konservativnega pristopa, bi bilo treba za določene snovi, ki se določijo za vsak primer posebej, sprožiti vzrejo in oceno generacije F2. Strokovna skupina je priporočila, da bi bilo treba v zadevnih točkah prilog IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006 uvesti sprožilec na podlagi izpostavljenosti v povezavi z uporabami, ki privedejo do izpostavljenosti potrošnikov in poklicnih uporabnikov. Da se še bolj optimizira izbor snovi, za katere se vzredi in preskusi generacija F2, bi bilo treba vključiti dodatna merila na podlagi dokazov, da snov z vidika razpoložljivih informacij o strupenosti in toksikokinetiki ni skrb vzbujajoča.
- (9) Razvojna nevrotoksičnost in razvojna imunotoksičnost se štejeta za pomembni in ustrezni končni točki razvojne toksičnosti, ki bi ju lahko podrobneje raziskali. Vendar pa analiza kohort DNT in DIT pomeni znatne dodatne stroške ter tudi tehnične in praktične težave za preskuševalne laboratorije. Zato se zdi primerno, da se analiza kohort DIT in DNT ali le ene od njiju izvede samo pri posebnih skrb vzbujajočih znanstvenih sprožilcih. Uvesti bi bilo treba posebna pravila za prilagoditev zahteve po informacijah, opredeljene v točki 8.7.3 prilog IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006, da se sproži preskušanje imunotoksičnosti in nevrotoksičnosti. V primerih, v katerih razpoložljive informacije o snovi kažejo na poseben pomislek glede nevrotoksičnosti ali imunotoksičnosti, bi morala biti mogoča vključitev kohort DNT in DIT ali le ene od njiju, kar bi bilo treba utemeljiti za vsak posamezen primer. Dokazi, ki podpirajo te pomisleke, bi lahko izhajali iz obstoječih informacij, pridobljenih s pristopi *in vivo* ali pristopi, ki ne vključujejo živali, iz poznavanja zadevnih mehanizmov/načinov delovanja same snovi ali obstoječih informacij o strukturno sorodnih snoveh. Če so takšni posebni pomisleki utemeljeni, bi moral registracijski zavezanec predlagati, ECHA pa zahtevati izvedbo metode s kohortama DNT in DIT ali le eno od njiju.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 900/2014 z dne 15. julija 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 440/2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) z namenom njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 247, 21.8.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

- (10) V skladu s točko 8.7.3 Priloge IX k Uredbi (ES) št. 1907/2006 je treba študijo strupenosti za razmnoževanje izvesti le, če obstajajo pomisleki, ki izhajajo iz predhodno odkritih škodljivih učinkov na razmnoževalne organe ali tkiva. V navedeni točki je določeno, da so vir takšnih informacij lahko le 28- in 90-dnevne študije strupenosti pri ponovljenih odmerkih. Glede na to, da lahko tudi študije preverjanja strupenosti za razmnoževanje, kot so smernica za preskušanje OECD 421 ali smernica za preskušanje OECD 422, ali druge študije z dajanjem ponavljajočih se odmerkov kažejo na škodljive učinke na zadevne razmnoževalne parametre, kar lahko utemeljuje potrebo po nadaljnjem ukrepanju z izvedbo študije EOGRS, bi bilo treba stolpec 1 točke 8.7.3 spremeniti, da se omogoči upoštevanje takšnih dodatnih študij.
- (11) Zaradi preprečitve nesorazmerne obremenjenosti gospodarskih subjektov, ki so morda že opravili preskuse ali pridobili rezultate dvogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje, in zaradi dobrobiti živali bi bilo treba grobe povzetke študij, ki so se začele opravljati pred začetkom veljavnosti te uredbe, šteti za ustrezne za obravnavanje zahteve po standardnih informacijah iz točke 8.7.3 priloge IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006.
- (12) Zaradi usklajenosti bi bilo treba stolpec 2 točke 8.7.1 Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 spremeniti, da se sklicevanje na študijo iz točke 8.7.3 Priloge IX k Uredbi (ES) št. 1907/2006 spremeni iz dvogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje v študijo EOGRS.
- (13) ECHA bi morala v tesnem sodelovanju z državami članicami in deležniki še naprej razvijati smernice za uporabo študije EOGRS za namene Uredbe (ES) št. 1907/2006, vključno glede uporabe meril za F2 in kohorti DNT/DIT. S tem bi morala ECHA v celoti upoštevati delo, opravljeno v OECD ter vseh drugih zadevnih znanstvenih in strokovnih skupinah. Poleg tega bi morala ECHA pri določanju rokov, do katerih je treba predložiti posodobitve dokumentacije z rezultati študije EOGRS, ustrezno upoštevati dostopnost te storitve preskušanja na trgu.
- (14) Uredbo (ES) št. 1907/2006 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (15) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega v skladu s členom 133 Uredbe (ES) št. 1907/2006 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloge VIII, IX in X k Uredbi (ES) št. 1907/2006 se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. februarja 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Uredba (ES) št. 1907/2006 se spremeni:

1. v Prilogi VIII se v preglednici, v kateri so določene toksikološke informacije, v stolpcu 2 (posebna pravila za prilagoditev iz stolpca 1) točka 8.7.1 nadomesti z naslednjim:

	„8.7.1 Takšne študije ni treba izvesti, če: — je znano, da je snov genotoksično rakotvorna in se izvajajo ustrezni ukrepi za obvladovanje tveganja, ali — je znano, da je snov mutagen zarodnih celic in se izvajajo ustrezni ukrepi za obvladovanje tveganja, ali — je mogoče izključiti izpostavljenost ljudi v skladu z oddelkom 3 Priloge XI ali — obstaja študija strupenosti za prenatalni razvoj (oddelek 8.7.2 Priloge IX), razširjena enogeneracijska študija strupenosti za razmnoževanje (metoda B.56, smernica za preskušanje OECD 443) (oddelek 8.7.3 Priloge IX) ali dvogeneracijska študija (metoda B.35, smernica za preskušanje OECD 416). Če je za snov znano, da ima škodljive posledice za plodnost, izpolnjuje merila za razvrstitev kot strupena za razmnoževanje iz kategorije 1A ali 1B: škoduje lahko plodnosti (H360F), podatki, ki so na voljo, pa so zadostni, da se opravi groba ocena tveganja, ni potrebno nadaljnje preskušanje za plodnost. Vendar pa je treba razmisliti o preskušanju strupenosti za razvoj. Če je za snov znano, da povzroča strupenost za razvoj, izpolnjuje merila za razvrstitev kot strupena za razmnoževanje iz kategorije 1A ali 1B: škoduje lahko nerojenemu otroku (H360D), podatki, ki so na voljo, pa so zadostni, da se opravi groba ocena tveganja, ni potrebno nadaljnje preskušanje za strupenost za razvoj. Vendar pa je treba razmisliti o preskušanju učinkov na plodnost. V primerih, v katerih obstajajo resni pomisleki glede možnosti za škodljive učinke na plodnost ali razvoj, lahko registracijski zavezanec namesto študije preverjanja predlaga razširjeno enogeneracijsko študijo strupenosti za razmnoževanje (oddelek 8.7.3 Priloge IX) ali študijo strupenosti za prenatalni razvoj (oddelek 8.7.2 Priloge IX), kot je primerno.“
--	---

2. v Prilogi IX se v preglednici, v kateri so določene toksikološke informacije, v stolpcu 1 (zahtevane standardne informacije) in stolpcu 2 (posebna pravila za prilagoditev iz stolpca 1) točka 8.7.3 nadomesti z naslednjim:

„8.7.3 Razširjena enogeneracijska študija strupenosti za razmnoževanje (metoda B.56 iz uredbe Komisije o testnih metodah, kot je določeno v členu 13(3), ali smernica za preskušanje OECD 443), osnovna zasnova preskusa (kohorti 1A in 1B brez razširitve na generacijo F2), ena vrsta, najprimernejši način vnosa, ob upoštevanju verjetnega načina izpostavljenosti ljudi, če študije strupenosti pri ponovljenih odmerkih (npr. 28- ali 90-dnevne študije, študije preverjanja v skladu s smernico za preskušanje OECD 421 ali 422), ki so na voljo, kažejo škodljive učinke na razmnoževalne organe ali tkiva ali razkrijejo druge pomisleke v zvezi s strupenostjo za razmnoževanje.	8.7.3 Registracijski zavezanec predlaga razširjeno enogeneracijsko študijo strupenosti za razmnoževanje z razširitvijo kohorte 1B na generacijo F2 ali pa jo lahko v skladu s členom 40 ali 41 zahteva Agencija, če: (a) se snov uporablja na načine, ki privedejo do znatne izpostavljenosti potrošnikov ali poklicnih uporabnikov, med drugim ob upoštevanju izpostavljenosti potrošnikov snovem iz izdelkov, in (b) je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev: — snov ima genotoksične učinke v preskusih mutagenosti somatskih celic <i>in vivo</i>, zaradi česar bi se lahko razvrstila kot mutagena snov iz kategorije 2, ali — obstajajo znaki, da notranji odmerek snovi in/ali kate-rega koli od njenih metabolitov doseže ustaljeno stanje v preskusnih živalih šele po daljši izpostavljenosti, ali — obstajajo znaki za enega ali več pomembnih načinov delovanja, povezanih z motnjami delovanja endokrinega sistema, iz razpoložljivih študij <i>in vivo</i> ali pristopov, ki ne vključujejo živali.
---	---

	Registracijski zavezanec predlaga razširjeno enogeneracijsko študijo strupenosti za razmnoževanje, ki vključuje kohorti 2A/2B (razvojna nevrotoksičnost) in/ali kohorto 3 (razvojna imunotoksičnost), ali pa jo lahko v skladu s členom 40 ali 41 zahteva Agencija, če obstajajo posebni pomisleki glede (razvojne) nevrotoksičnosti ali (razvojne) imunotoksičnosti na podlagi katerega koli od naslednjih razlogov: — obstoječe informacije o sami snovi iz zadevnih razpoložljivih pristopov <i>in vivo</i> ali pristopov, ki ne vključujejo živali (npr. anomalije osrednjega živčnega sistema, dokazi škodljivih učinkov na živčni ali imunski sistem v študijah, ki se izvajajo na odraslih živalih ali živalih, ki so izpostavljene prenatalno), ali — posebni mehanizmi/načini delovanja snovi v povezavi z (razvojno) nevrotoksičnostjo in/ali (razvojno) imunotoksičnostjo (npr. inhibicija holinesteraze ali pomembne spremembe ravni ščitničnih hormonov, ki so povezane s škodljivimi učinki), ali — obstoječe informacije o učinkih, ki jih povzročajo snovi, ki so strukturno sorodne proučevani snovi, kar kaže na takšne učinke ali mehanizme/načine delovanja. Za razjasnitev pomislekov glede strupenosti za razvoj lahko registracijski zavezanec namesto kohort 2A/2B (razvojna nevrotoksičnost) in/ali kohorte 3 (razvojna imunotoksičnost) razširjene enogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje predlaga druge študije razvojne nevrotoksičnosti in/ali razvojne imunotoksičnosti. Dvogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje (metoda B.35, smernica za preskušanje OECD 416), ki so se začele izvajati pred 13. marcem 2015, se štejejo za ustrezne za obravnavanje te zahteve po standardnih informacijah. Študija se izvede na eni vrsti. Prouči se lahko potreba po izvedenju študije na drugem sevu ali drugi vrsti pri tej ravni tonaže ali naslednji, odločitev pa mora temeljiti na izidu prvega preskusa in vseh drugih ustreznih razpoložljivih podatkih.“
--	--

3. v Prilogi X se v preglednici, v kateri so določene toksikološke informacije, v stolpcu 1 (zahtevane standardne informacije) in stolpcu 2 (posebna pravila za prilagoditev iz stolpca 1) točka 8.7.3 nadomesti z naslednjim:

„8.7.3 Razširjena enogeneracijska študija strupenosti za razmnoževanje (metoda B.56 iz uredbe Komisije o testnih metodah, kot je določeno v členu 13(3), ali smernica za preskušanje OECD 443), osnovna zasnova preskusa (kohorti 1A in 1B brez razširitve na generacijo F2), ena vrsta, najprimernejši način vnosa, ob upoštevanju verjetnega načina izpostavljenosti ljudi, razen če ni že zagotovljeno kot del zahtev iz Priloge IX.	8.7.3 Registracijski zavezanec predlaga razširjeno enogeneracijsko študijo strupenosti za razmnoževanje z razširitvijo kohorte 1B na generacijo F2 ali pa jo lahko v skladu s členom 40 ali 41 zahteva Agencija, če: (a) se snov uporablja na načine, ki privedejo do znatne izpostavljenosti potrošnikov ali poklicnih uporabnikov, med drugim ob upoštevanju izpostavljenosti potrošnikov snovem iz izdelkov, in (b) je izpolnjen kateri od naslednjih pogojev: — snov ima genotoksične učinke v preskusih mutagenosti somatskih celic <i>in vivo</i>, zaradi česar bi se lahko razvrstila kot mutagena snov iz kategorije 2, ali — obstajajo znaki, da notranji odmerki snovi in/ali katerega koli od njenih metabolitov doseže ustaljeno stanje v preskusnih živalih šele po daljši izpostavljenosti, ali — obstajajo znaki za enega ali več pomembnih načinov delovanja, povezanih z motnjami delovanja endokrinega sistema, iz razpoložljivih študij <i>in vivo</i> ali pristopov, ki ne vključujejo živali.
--	---

	Registracijski zavezanec predlaga razširjeno enogeneracijsko študijo strupenosti za razmnoževanje, ki vključuje kohorti 2A/2B (razvojna nevrotoksičnost) in/ali kohorto 3 (razvojna imunotoksičnost), ali pa jo lahko v skladu s členom 40 ali 41 zahteva Agencija, če obstajajo posebni pomisleki glede (razvojne) nevrotoksičnosti ali (razvojne) imunotoksičnosti na podlagi katerega koli od naslednjih razlogov: — obstoječe informacije o sami snovi iz zadevnih razpoložljivih pristopov <i>in vivo</i> ali pristopov, ki ne vključujejo živali (npr. anomalije osrednjega živčnega sistema, dokazi škodljivih učinkov na živčni ali imunski sistem v študijah, ki se izvajajo na odraslih živalih ali živalih, ki so izpostavljene prenatalno), ali — posebni mehanizmi/načini delovanja snovi v povezavi z (razvojno) nevrotoksičnostjo in/ali (razvojno) imunotoksičnostjo (npr. inhibicija holinesteraze ali pomembne spremembe ravni ščitničnih hormonov, ki so povezane s škodljivimi učinki), ali — obstoječe informacije o učinkih, ki jih povzročajo snovi, ki so strukturno sorodne proučevani snovi, kar kaže na takšne učinke ali mehanizme/načine delovanja. Za razjasnitev pomislekov glede strupenosti za razvoj lahko registracijski zavezanec namesto kohort 2A/2B (razvojna nevrotoksičnost) in/ali kohorte 3 (razvojna imunotoksičnost) razširjene enogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje predlaga druge študije razvojne nevrotoksičnosti in/ali razvojne imunotoksičnosti. Dvogeneracijske študije strupenosti za razmnoževanje (metoda B.35, smernica za preskušanje OECD 416), ki so se začele izvajati pred 13. marcem 2015, se štejejo za ustrezne za obravnavanje te zahteve po standardnih informacijah.“
--	--

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/283**z dne 20. februarja 2015****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Izvedbene uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. februarja 2015

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 671.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	EG	116,3
	IL	80,8
	MA	84,5
	TR	114,7
	ZZ	99,1
0707 00 05	EG	191,6
	TR	188,8
	ZZ	190,2
0709 93 10	MA	179,2
	TR	226,7
	ZZ	203,0
0805 10 20	EG	46,7
	IL	70,4
	MA	47,2
	TN	52,2
	TR	68,0
	ZZ	56,9
0805 20 10	IL	133,1
	MA	101,0
	ZZ	117,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	74,4
	IL	148,9
	JM	118,8
	MA	109,2
	TR	81,8
	US	133,4
	ZZ	111,1
	EG	41,5
	TR	50,6
0805 50 10	ZZ	46,1
0808 10 80	BR	68,9
	CL	94,4
	MK	29,8
	US	175,0
	ZZ	92,0

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0808 30 90	CL	162,8
	CN	82,2
	US	122,7
	ZA	92,7
	ZZ	115,1

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (EU) št. 1106/2012 z dne 27. novembra 2012 o izvajanju Uredbe (ES) št. 471/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki Skupnosti o zunanji trgovini z državami nečlaniciami v zvezi s posodabljanjem nomenklature držav in ozemelj (UL L 328, 28.11.2012, str. 7). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

SKLEP SVETA (EU) 2015/284

z dne 17. februarja 2015

**o stališču, ki se v imenu Evropske unije sprejme v Skupnem odboru EGP glede sprememb
Protokola 4 k Sporazumu EGP o pravilih o poreklu (pristop Hrvaške)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2894/94 z dne 28. novembra 1994 o pravilih za izvajanje Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽¹⁾ in zlasti člena 1(3) Uredbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sporazum o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EGP) je začel veljati 1. januarja 1994.
- (2) V skladu s členom 98 Sporazuma EGP se lahko Skupni odbor EGP med drugim odloči spremeniti Protokol 4 k Sporazumu EGP (v nadaljnjem besedilu: Protokol 4).
- (3) Protokol 4 vsebuje določbe in ureditve v zvezi s pravili o poreklu.
- (4) Nekatere prehodne ureditve v zvezi z uporabo pravil o poreklu po začasni uporabi Sporazuma o sodelovanju Republike Hrvaške v Evropskem gospodarskem prostoru in trije z njim povezani sporazumi ⁽³⁾ je treba upoštevati v Sporazumu EGP.
- (5) Protokol 4 bi bilo zato treba spremeniti.
- (6) Stališče Unije v Skupnem odboru EGP bi moralo zato temeljiti na priloženem osnutku sklepa –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče o predlagani spremembi Protokola 4 k Sporazumu EGP o pravilih o poreklu, ki se v imenu Evropske unije sprejme v Skupnem odboru EGP, temelji na osnutku sklepa Skupnega odbora EGP, priloženem temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 17. februarja 2015

Za Svet
Predsednik
J. REIRS

⁽¹⁾ UL L 305, 30.11.1994, str. 6.

⁽²⁾ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

⁽³⁾ UL L 170, 11.6.2014, str. 5.

OSNUTEK

SKLEP SKUPNEGA ODBORA EGP št. .../2015
z dne
o spremembi Protokola 4 (pravila o poreklu) k Sporazumu EGP

SKUPNI ODBOR EGP JE –

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EGP) in zlasti člena 98 Sporazuma EGP,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Protokol 4 k Sporazumu EGP določa pravila o poreklu.
- (2) Republika Hrvaška je k Evropski uniji pristopila 1. julija 2013.
- (3) Po uspešnem zaključku pogajanj o širitvi Evropske unije je Hrvaška zaprosila, da postane pogodbenica Sporazuma EGP.
- (4) Sporazum o sodelovanju Republike Hrvaške v Evropskem gospodarskem prostoru in trije z njim povezani sporazumi (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o širitvi EGP) ⁽¹⁾ je bil parafiran 20. decembra 2013.
- (5) Sporazum o širitvi EGP je bil podpisan 11. aprila 2014 in se začasno uporablja od 12. aprila 2014.
- (6) Nekatere prehodne ureditve v zvezi z uporabo pravil o poreklu po začasni uporabi Sporazuma o širitvi EGP je treba upoštevati v Sporazumu EGP –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Protokol 4 k Sporazumu EGP se spremeni, kot je določeno v Prilogi k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja pod pogojem, da so bila Skupnemu odboru EGP predložena vsa uradna obvestila v skladu s členom 103(1) Sporazuma EGP ⁽²⁾.

Uporablja se od 1. julija 2013.

Člen 3

Ta sklep se objavi v sklopu EGP *Uradnega lista Evropske unije* in *Dopolnilu EGP k Uradnemu listu Evropske unije*.

V Bruslju, [...]

Za Skupni odbor EGP

Predsednik

[...]

Sekretarja

Skupnega odbora EGP

[...]

⁽¹⁾ UL L 170, 11.6.2014, str. 5.

⁽²⁾ [Navedena ni nobena ustavna zahteva.] [Navedene so ustavne zahteve.]

PRILOGA

k sklepu Skupnega odbora EGP št. [...]

V Protokolu 4 k Sporazumu EGP se za členom 40 doda naslednje:

„Člen 41**Prehodne ureditve v zvezi s pristopom Republike Hrvaške k Evropski uniji**

1. Dokazilo o poreklu, ki ga ustrezno izda država Efte ali Republika Hrvaška ali ki je izdelano v okviru preferencialnega sporazuma med državami Efte in Republiko Hrvaško, se šteje za dokazilo o preferencialnem poreklu EGP, če:

- (a) so bili dokazilo o poreklu in prevozne listine izdani ali izdelani najpozneje dan pred dnem pristopa Republike Hrvaške k Evropski uniji in
- (b) se dokazilo o poreklu predloži carinskim organom v štirih mesecih od dne pristopa Republike Hrvaške k Evropski uniji.

Če je bilo pred dnem pristopa Republike Hrvaške k Evropski uniji v Republiki Hrvaški ali v državi Efte blago deklarirano za uvoz iz države Efte oziroma Republike Hrvaške v skladu s preferencialnimi sporazumi, ki so se takrat uporabljali med državo Efte in Republiko Hrvaško, se lahko v državah Efte ali Republiki Hrvaški sprejme tudi dokazilo o poreklu, izdano naknadno v skladu z navedenimi sporazumi, pod pogojem, da se carinskim organom preloži v štirih mesecih od dne pristopa Republike Hrvaške k Evropski uniji.

2. Državam Efte na eni strani in Republiki Hrvaški na drugi se dovoli, da ohranijo pooblastila, s katerimi je bil v okviru sporazumov, sklenjenih med državami Efte na eni strani in Republiko Hrvaško na drugi, podeljen status ‚pooblaščenih izvoznikov‘, pod pogojem, da pooblašчени izvozniki uporabljajo pravila o poreklu iz tega protokola.

Države Efte na eni strani in Republika Hrvaška na drugi najpozneje eno leto po dnevu pristopa Republike Hrvaške k Evropski uniji proučijo potrebo po nadomestitvi takšnih pooblastil z novimi pooblastili, izdanimi v skladu s tem protokolom.

3. Zahtevke za naknadno preverjanje dokazila o poreklu, ki je bilo izdano ali izdelano v skladu s preferencialnimi sporazumi iz odstavkov 1 in 2, pristojni carinski organi države Efte in Republike Hrvaške sprejemajo tri leta po izdaji ali izdelavi zadevnega dokazila o poreklu; prav tako jih lahko ti organi vlagajo tri leta po sprejemu dokazila o poreklu, predloženega tem organom skupaj z uvozno deklaracijo.

4. Določbe Sporazuma se lahko uporabljajo za blago, izvoženo bodisi iz Republike Hrvaške v države Efte bodisi iz držav Efte v Republiko Hrvaško in ki izpolnjuje določbe tega protokola ter je na dan pristopa Republike Hrvaške k Evropski uniji bodisi v tranzitu bodisi v začasnem skladiščenju v carinskih skladiščih ali v prostih conah v državi Efte ali Republiki Hrvaški.

5. Preferencialna obravnava se lahko odobri v primerih iz odstavka 4, s pridržkom, da se carinskim organom države uvoznice v štirih mesecih od dne pristopa Republike Hrvaške k Evropski uniji predloži dokazilo o poreklu, ki so ga naknadno izdali carinski organi države izvoznice.“

SKLEP SVETA (EU) 2015/285**z dne 17. februarja 2015**

o stališču, ki se sprejme v imenu Evropske unije v Skupnem odboru EGP, ustanovljenem s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru, o nadomestitvi Protokola 4 o pravilih o poreklu, ki je priložen navedenemu sporazumu, z novim protokolom, usklajenim z Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2894/94 z dne 28. novembra 1994 o pravilih za izvajanje Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽¹⁾ in zlasti člena 1(3) Uredbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Protokol 4 k Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EGP) zadeva pravila o poreklu.
- (2) Regionalna konvencija o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) vsebuje določbe o poreklu blaga, s katerim se trguje v okviru posameznih sporazumov, sklenjenih med pogodbenicami.
- (3) EU, Norveška in Lihtenštajn so Konvencijo podpisali 15. junija 2011, Islandija pa 30. junija 2011.
- (4) EU, Norveška, Islandija in Lihtenštajn so deponirali listine o sprejetju pri depozitarju Konvencije 26. marca 2012, 9. novembra 2011, 12. marca 2012 oziroma 28. novembra 2011. Zato je Konvencija v skladu z njenim členom 10(3) za EU in Islandijo začela veljati 1. maja 2012, za Norveško in Lihtenštajn pa 1. januarja 2012.
- (5) Člen 6 Konvencije določa, da vsaka pogodbenica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se Konvencija dejansko uporablja. Zato bi bilo treba Protokol 4 k Sporazumu EGP o pravilih o poreklu nadomestiti z novim protokolom, ki bi bil usklajen s Konvencijo in se v čim večji meri skliceval nanjo.
- (6) Stališče Evropske unije v Skupnem odboru EGP bi moralo zato temeljiti na priloženem osnutku sklepa –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki ga sprejme Evropska unija v Skupnem odboru EGP, ustanovljenem s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru, o nadomestitvi Protokola 4 o pravilih o poreklu, ki je priložen navedenemu sporazumu, z novim protokolom, ki je usklajen z Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu, temelji na osnutku sklepa Skupnega odbora EGP, ki je priložen temu sklepu.

Predstavniki Unije v Skupnem odboru EGP se lahko sporazumejo o tehničnih spremembah osnutka sklepa Skupnega odbora EGP brez nadaljnjega sklepa Sveta.

⁽¹⁾ UL L 305, 30.11.1994, str. 6.

⁽²⁾ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

⁽³⁾ UL L 54, 26.2.2013, str. 4.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 17. februarja 2015

Za Svet
Predsednik
J. REIRS

OSNUTEK

SKLEPA SKUPNEGA ODBORA EGP št. .../2015

o nadomestitvi Protokola 4 o pravilih o poreklu, ki je priložen Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru, z novim protokolom, usklajenim z Regionalno konvencijo o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu

SKUPNI ODBOR EGP –

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EGP) in zlasti člena 98 Sporazuma EGP,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 9 Sporazuma EGP se sklicuje na Protokol 4, ki določa pravila o poreklu blaga in kumulacijo porekla med Unijo, Švico (vključno z Lihtenštajnom), Islandijo, Norveško, Turčijo, Ferskimi otoki in udeleženkami barcelonskega procesa ⁽¹⁾.
- (2) Regionalna konvencija o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) vsebuje določbe o poreklu blaga, s katerim se trguje v okviru posameznih sporazumov, sklenjenih med pogodbenicami.
- (3) EU, Norveška in Lihtenštajn so Konvencijo podpisali 15. junija 2011, Islandija pa 30. junija 2011.
- (4) EU, Norveška, Islandija in Lihtenštajn so deponirali listine o sprejetju pri depozitarju Konvencije 26. marca 2012, 9. novembra 2011, 12. marca 2012 oziroma 28. novembra 2011. Zato je Konvencija v skladu z njenim členom 10(3) za EU in Islandijo začela veljati 1. maja 2012, za Norveško in Lihtenštajn pa 1. januarja 2012.
- (5) Konvencija vključuje udeleženske v stabilizacijsko-pridružitvenem procesu v pan-evro-mediteranskem območju kumulacije porekla.
- (6) Če prehod na Konvencijo ni hkraten za vse pogodbenice Konvencije v pan-evro-mediteranskem območju kumulacije porekla, zaradi tega ne bi smele nastati manj ugodne razmere, kot so bile v okviru prejšnje različice Protokola 4.
- (7) Člen 6 Konvencije določa, da vsaka pogodbenica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se Konvencija dejansko uporablja. Zato bi bilo treba Protokol 4 o pravilih o poreklu, ki je priložen Sporazumu, nadomestiti z novim protokolom, ki bi bil usklajen s Konvencijo.
- (8) Sklep št. XX/2015 Skupnega odbora EGP o spremembi Protokola 4 (pravila o poreklu) k Sporazumu EGP ⁽³⁾ (*) je določal prehodne določbe za Hrvaško glede uporabe pravil o poreklu blaga, ki so določena v Protokolu 4. Ta pravila bi se morala še naprej uporabljati, do 1. januarja 2017–

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Protokol 4 k Sporazumu EGP se nadomesti z besedilom v Prilogi k temu sklepu.
2. Ne glede na odstavek 1 tega člena se člen 41 Protokola 4, kakor je bil spremenjen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. XX/2015 (**), še naprej uporablja, in sicer do 1. januarja 2017.

⁽¹⁾ Alžirija, Egipt, Izrael, Jordanija, Libanon, Maroko, Palestina, Sirija in Tunizija.

⁽²⁾ UL L 54, 26.2.2013, str. 4.

⁽³⁾ Sklep Skupnega odbora EGP št. .../2015 z dne... o spremembi Protokola 4 (pravila o poreklu) k Sporazumu EGP (UL ...).

(*) UL: prosimo vstavite številko Sklepa Skupnega odbora EGP iz Priloge k dokumentu st 16970/14 v besedilo in dopolnite opombo zgoraj.

(**) UL: prosimo vstavite v besedilo številko Sklepa Skupnega odbora EGP v Prilogi k dokumentu st 16970/14.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan po sprejetju pod pogojem, da so bila Skupnemu odboru EGP predložena vsa uradna obvestila v skladu s členom 103(1) Sporazuma EGP ⁽¹⁾.

Uporablja se od

Člen 3

Ta sklep se objavi v sklopu EGP *Uradnega lista Evropske unije* in Dopolnilu EGP k *Uradnemu listu Evropske unije*.

V Bruslju,

Za Skupni odbor EGP
Predsednik

Sekretarja
Skupnega odbora EGP

⁽¹⁾ [Navedena ni nobena ustavna zahteva.] [Navedene so ustavne zahteve.]

PRILOGA

k Sklepu Skupnega odbora EGP št.

**„PROTOKOL 4
o pravilih o poreklu****KAZALO**

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1 Opredelitev pojmov

NASLOV II

OPREDELITEV POJMA „IZDELKI S POREKLOM“

- Člen 2 Splošne zahteve
Člen 3 Diagonalna kumulacija porekla
Člen 4 V celoti pridobljeni izdelki
Člen 5 Zadosti obdelani ali predelani izdelki
Člen 6 Nezaostni postopki obdelave ali predelave
Člen 7 Enota kvalifikacije
Člen 8 Dodatki, nadomestni deli in orodje
Člen 9 Garniture
Člen 10 Nevtralne sestavine

NASLOV III

ZAHTEV GLEDE OZEMLJA

- Člen 11 Načelo teritorialnosti
Člen 12 Neposredni prevoz
Člen 13 Razstave

NASLOV IV

POVRAČILO ALI IZVZETJE

- Člen 14 Prepoved povračila ali izvzetja od carin

NASLOV V

DOKAZILO O POREKLU

- Člen 15 Splošne zahteve
Člen 16 Postopek za izdajo potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED
Člen 17 Naknadno izdana potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED
Člen 18 Izdaja dvojnika potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED
Člen 19 Izdaja potrdil o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED na podlagi predhodno izdanega ali sestavljenega dokazila o poreklu
Člen 20 Ločeno knjigovodsko izkazovanje
Člen 21 Pogoji za izjavo o poreklu ali izjavo o poreklu EUR-MED
Člen 22 Pooblaščen izvoznik
Člen 23 Veljavnost dokazila o poreklu

Člen 24	Predložitev dokazila o poreklu
Člen 25	Uvoz po delih
Člen 26	Izjeme pri dokazilu o poreklu
Člen 27	Izjave dobavitelja
Člen 28	Dokazilne listine
Člen 29	Shranjevanje dokazil o poreklu, izjav dobavitelja in dokazilnih listin
Člen 30	Razlike in oblikovne napake
Člen 31	Zneski, izraženi v eurih

NASLOV VI

DOGOVORI O UPRAVNEM SODELOVANJU

Člen 32	Upravno sodelovanje
Člen 33	Preverjanje dokazil o poreklu
Člen 34	Preverjanje izjav dobavitelja
Člen 35	Reševanje sporov
Člen 36	Kazni
Člen 37	Proste cone

NASLOV VII

CEUTA IN MELILLA

Člen 38	Uporaba Protokola
Člen 39	Posebni pogoji

SEZNAM PRILOG

Priloga I:	Uvodne opombe k seznamu v Prilogi II
Priloga II:	Seznam obdelav ali predelav, ki jih je treba opraviti na materialih brez porekla, da bi lahko izdelani izdelek pridobil status blaga s poreklom
Priloga IIIa:	Vzorec potrdila o gibanju blaga EUR.1 ter zahtevka za potrdilo o gibanju blaga EUR.1
Priloga IIIb:	Vzorec potrdila o gibanju blaga EUR-MED ter zahtevka za potrdilo o gibanju blaga EUR-MED
Priloga IVa:	Besedilo izjave o poreklu
Priloga IVb:	Besedilo izjave o poreklu EUR-MED
Priloga V:	Izjava dobavitelja
Priloga VI:	Dolgoročna izjava dobavitelja

SKUPNE IZJAVE

Skupna izjava o sprejemanju dokazil o poreklu, izdanih v okviru sporazumov iz člena 3 Protokola 4 za izdelke s poreklom iz Evropske unije, Islandije ali Norveške

Skupna izjava o Kneževini Andora

Skupna izjava o Republiki San Marino

Skupna izjava o odstopu pogodbenice od Regionalne konvencije o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Opredelitev pojmov

Za namene tega protokola:

- (a) ‚izdelava‘ pomeni katero koli vrsto obdelave ali predelave, vključno s sestavljanjem ali posebnimi postopki;
- (b) ‚material‘ pomeni vsako sestavino, surovino, sestavni del ali del itd., ki se uporablja pri izdelavi izdelka;
- (c) ‚izdelek‘ pomeni izdelek, ki se izdeluje, četudi je namenjen za kasnejšo uporabo pri drugem postopku izdelave;
- (d) ‚blago‘ pomeni materiale in izdelke;
- (e) ‚carinska vrednost‘ pomeni vrednost, kot je določena v skladu s Sporazumom o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (Sporazum STO o carinski vrednosti);
- (f) ‚cena franko tovarna‘ pomeni ceno, ki se za izdelek franko tovarna v EGP plača proizvajalcu, pri katerem se opravi zadnja obdelava ali predelava, pod pogojem, da cena vključuje vrednost vseh uporabljenih materialov, zmanjšano za vse notranje dajatve, ki se ali se lahko povrnejo pri izvozu pridobljenega izdelka;
- (g) ‚vrednost materialov‘ pomeni carinsko vrednost pri uvozu uporabljenih materialov brez porekla ali, če ta ni znana in se ne da ugotoviti, prvo preverljivo ceno, plačano za materiale v EGP;
- (h) ‚vrednost materialov s poreklom‘ pomeni vrednost takih materialov, kot so opredeljeni pod točko (g), ki se uporablja smiselno;
- (i) ‚dodana vrednost‘ je cena izdelka franko tovarna, zmanjšana za carinsko vrednost vsakega vključenega materiala s poreklom iz drugih držav, omenjenih v členu 3, s katerimi se uporablja kumulacija, ali če carinska vrednost ni znana ali se ne da ugotoviti, prva dokazljiva cena, plačana za materiale v EGP;
- (j) ‚poglavja‘ in ‚tarifne številke‘ pomenijo poglavja in tarifne številke (štirištevilkne oznake), uporabljene v nomenklaturi, ki sestavlja harmonizirani sistem poimenovanj in šifrskih oznak blaga, ki se v tem protokolu navaja kot ‚harmonizirani sistem‘ ali ‚HS‘;
- (k) ‚uvrščen‘ se nanaša na uvrstitev izdelka ali materiala pod določeno tarifno številko;
- (l) ‚pošiljka‘ pomeni izdelke, ki jih izvoznik pošilja enemu prejemniku bodisi hkrati ali so zajeti v enem samem prevoznem dokumentu, s katerim izvoznik dobavlja te izdelke prejemniku, ali če ni takega dokumenta, izdelki, ki so zajeti na enem računu;
- (m) ‚ozemlje‘ vključuje teritorialno morje.

NASLOV II

OPREDELITEV POJMA ‚IZDELKI S POREKLOM‘

Člen 2

Splošne zahteve

1. Pri izvajanju Sporazuma se za izdelke s poreklom iz EGP štejejo:
 - (a) izdelki, v celoti pridobljeni v EGP v smislu člena 4;
 - (b) izdelki, pridobljeni v EGP, ki vsebujejo materiale, ki niso bili v celoti pridobljeni v EGP, če so bili takšni materiali tam zadosti obdelani ali predelani v smislu člena 5.

V ta namen se ozemlja pogodbenic, za katere se uporablja ta sporazum, štejejo za eno samo ozemlje.

2. Ne glede na odstavek 1 je ozemlje Kneževine Lihtenštajn za namene določanja porekla izdelkov iz tabel I in II Protokola 3 izključeno iz ozemlja EGP in se takšni izdelki štejejo za izdelke s poreklom iz EGP samo, če so bili bodisi v celoti pridobljeni ali zadosti obdelani ali predelani na ozemljih drugih pogodbenic.

Člen 3

Diagonalna kumulacija porekla

1. Brez poseganja v določbe člena 2 izdelki veljajo za izdelke s poreklom iz EGP, če so bili tam pridobljeni in vključujejo materiale s poreklom iz Švice (vključno z Lihtenštajnom) ⁽¹⁾, Islandije, Norveške, Ferskih otokov, Turčije, Evropske unije ali iz vsake udeleženke stabilizacijsko-pridružitvenega procesa EU ⁽²⁾, če obdelava ali predelava, opravljena v EGP, presega postopke iz člena 6. Ni treba, da bi bili taki materiali zadosti obdelani ali predelani.

2. Brez poseganja v določbe člena 2 izdelki veljajo za izdelke s poreklom iz EGP, če so bili tam pridobljeni in vključujejo materiale s poreklom iz katere koli druge države, ki je članica evro-mediteranskega partnerstva, ki temelji na Barcelonski deklaraciji, sprejeti na Evro-mediteranski konferenci 27. in 28. novembra 1995, razen Turčije ⁽³⁾, če obdelava ali predelava, opravljena v EGP, presega postopke iz člena 6. Ni treba, da bi bili taki materiali zadosti obdelani ali predelani.

3. Če obdelava ali predelava, ki se opravlja v EGP, ne presega postopkov iz člena 6, se šteje, da ima pridobljeni izdelek poreklo iz EGP samo, kadar je tam dodana vrednost večja od vrednosti uporabljenih materialov s poreklom iz katere koli države, omenjene v odstavkih 1 in 2. Če ni tako, se pridobljeni izdelek šteje za izdelek s poreklom iz države, ki je prispevala največjo vrednost uporabljenih materialov s poreklom pri izdelavi v EGP.

4. Izdelki s poreklom iz ene od držav, omenjenih v odstavkih 1 in 2, ki niso obdelani ali predelani v EGP, ohranijo svoje poreklo, če se izvozijo v eno od teh držav.

5. Kumulacija, predvidena v tem členu, se lahko uporablja le pod pogojem, da:

(a) se med državami, ki so vključene v pridobitev statusa izdelka s poreklom, in namembno državo uporablja preferencialni trgovinski sporazum v skladu s členom XXIV Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT);

(b) so materiali in izdelki pridobili status izdelka s poreklom na podlagi pravil o poreklu, ki so enaka pravilom o poreklu iz tega protokola,

ter

(c) so obvestila o izpolnitvi potrebnih zahtev za uporabo kumulacije objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* (serija C) in v drugih pogodbenicah v skladu z njihovimi postopki.

Kumulacija, določena v tem členu, se uporablja od datuma, navedenega v obvestilu, ki je objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* (serija C).

Evropska unija prek Evropske komisije priskrbi drugim pogodbenicam podrobnosti o sporazumih, vključno z datumi o začetku njihove veljavnosti in njihovimi ustreznimi pravili o poreklu, ki se uporabljajo z drugimi državami, omenjenimi v odstavkih 1 in 2.

⁽¹⁾ Kneževina Lihtenštajn ima carinsko unijo s Švico in je pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

⁽²⁾ Albanija, Bosna in Hercegovina, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Črna gora, Srbija in Kosovo v skladu z resolucijo Varnostnega sveta ZN št. 1244/99.

⁽³⁾ Egipt, Izrael, Jordanija, Libanon, Maroko, Sirija, Tunizija, Palestina (* To poimenovanje ne pomeni priznanja države Palestine in ne posega v stališča posameznih držav članic o tem vprašanju.).

Člen 4

V celoti pridobljeni izdelki

1. Za v celoti pridobljene v EGP se štejejo:
 - (a) mineralni izdelki, pridobljeni iz tamkajšnje zemlje ali morskega dna;
 - (b) tam pridelani rastlinski izdelki;
 - (c) žive živali, tam skotene ali izvaljene in vzrejene;
 - (d) izdelki, pridobljeni iz živih, tam vzrejenih živali;
 - (e) izdelki, tam pridobljeni z lovom ali ribolovom;
 - (f) izdelki morskega ribolova in drugi izdelki iz morja, pridobljeni z lastnimi plovili zunaj teritorialnega morja pogodbenic;
 - (g) izdelki, izdelani na lastnih predelovalnih ladjah izključno iz izdelkov, navedenih pod točko (f);
 - (h) tam zbrani rabljeni predmeti, primerni le za obnavljanje surovin, vključno z rabljenimi gumami, primernimi le za protektiranje ali za uporabo kot odpadki;
 - (i) odpadki in ostanki pri postopkih izdelave, ki tam potekajo;
 - (j) izdelki, pridobljeni iz morskega dna ali podzemlja zunaj lastnega teritorialnega morja, če imajo pogodbenice izključno pravico do obdelave morskega dna ali podzemlja;
 - (k) blago, tam izdelano izključno iz izdelkov, opredeljenih v točkah (a) do (j).
2. Izraza 'lastna plovila' in 'lastne predelovalne ladje' iz odstavka 1(f) in (g) se uporabljata samo za plovila in predelovalne ladje:
 - (a) ki so registrirane ali so vpisane v seznam v državi članici Evropske unije ali v državi Efte;
 - (b) ki plujejo pod zastavo države članice Evropske unije ali države Efte;
 - (c) ki so vsaj 50 % v lasti državljanov države članice Evropske unije ali države Efte ali družbe s sedežem v eni od teh držav in v kateri so direktor ali direktorji, predsednik upravnega odbora ali nadzornega sveta ter večina članov takšnih odborov državljani države članice Evropske unije ali države Efte in poleg tega, če v osebnih ali kapitalskih družbah vsaj polovica kapitala pripada tem državam ali javnim organom ali državljanom omenjenih držav;
 - (d) katerih kapitan in častniki so državljani države članice Evropske unije ali države Efteter
 - (e) katerih vsaj 75 % članov posadke je državljanov države članice Evropske unije ali države Efte.

Člen 5

Zadosti obdelani ali predelani izdelki

1. Za namene člena 2 se šteje, da so izdelki, ki niso v celoti pridobljeni, zadosti obdelani ali predelani, če so izpolnjeni pogoji, navedeni v seznamu Priloge II.

Zgoraj navedeni pogoji navajajo za vse izdelke, za katere velja Sporazum, postopke obdelave ali predelave, ki morajo biti opravljeni na materialih brez porekla, uporabljenih pri izdelavi teh izdelkov, in se nanašajo samo na take materiale. Če se izdelek, ki je pridobil poreklo z izpolnitvijo pogojev s seznama, uporablja pri izdelavi drugega izdelka, se torej pogoji, ki se uporabljajo za izdelek, v katerega je ta vključen, ne uporabljajo zanj in se ne upoštevajo materiali brez porekla, ki so se morda uporabili pri njegovi izdelavi.

2. Ne glede na odstavek 1 se materiali brez porekla, ki se v skladu s pogoji iz seznama v Prilogi II za ta izdelek ne bi smeli uporabiti pri izdelavi tega izdelka, vseeno lahko uporabijo, če:

- (a) njihova skupna vrednost ne presega 10 % cene izdelka franko tovarna;
- (b) kateri koli odstotek, ki je naveden v seznamu kot zgornja vrednost materialov brez porekla, ni presežen na podlagi uporabe tega odstavka.

Ta odstavek se ne uporablja za izdelke, ki se uvrščajo v poglavja 50 do 63 harmoniziranega sistema.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata pod pogoji, ki jih določa člen 6.

Člen 6

Nezadostni postopki obdelave ali predelave

1. Brez poseganja v odstavek 2 se naslednji postopki štejejo za nezadostno obdelavo ali predelavo, da bi izdelek pridobil status izdelka s poreklom, ne glede na to, ali je zadoščeno zahtevam iz člena 5:

- (a) postopki za ohranitev blaga v dobrem stanju med prevozom in skladiščenjem;
- (b) razstavljanje in sestavljanje tovorkov;
- (c) pranje, čiščenje; odstranjevanje prahu, oksidov, olja, barve ali drugih snovi za prekrivanje;
- (d) likanje tekstila;
- (e) preprosti postopki barvanja in loščenja;
- (f) luščenje, delno ali popolno beljenje, loščenje ter glaziranje žit in riža;
- (g) postopki barvanja sladkorja ali oblikovanje sladkornih kock;
- (h) lupljenje, razkoščičevanje in luščenje sadja, orešchkov in zelenjave;
- (i) ostrenje, preprosto brušenje ali preprosto rezanje;
- (j) sejanje, prebiranje, sortiranje, razvrščanje v skupine, razvrščanje po stopnjah, usklajevanje (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov);
- (k) preprosto pakiranje v steklenice, konzerve, čutare, vrečke, zaboje, škatle, pritrjevanje na kartone ali plošče in vsi drugi preprosti postopki pakiranja;
- (l) pritrjevanje ali tiskanje oznak, nalepk, logotipov in drugih podobnih znakov za razlikovanje na izdelke ali njihovo embalažo;
- (m) preprosto mešanje izdelkov, ne glede na to, ali so različnih vrst ali ne;
- (n) mešanje sladkorja s katerim koli drugim materialom;
- (o) enostavno sestavljanje delov izdelkov v popoln izdelek ali razstavljanje izdelkov na dele;
- (p) kombinacija dveh ali več postopkov, opisanih v točkah od (a) do (o);
- (q) zakol živali.

2. Pri ugotavljanju, ali se obdelava ali predelava, opravljena na posameznem izdelku, šteje za nezadostno v smislu odstavka 1, se skupno upoštevajo vsi postopki, opravljeni na tem izdelku v EGP.

Člen 7

Enota kvalifikacije

1. Enota kvalifikacije za uporabo določb tega protokola je določen izdelek, ki se šteje za osnovno enoto, kadar se določa uvrstitev blaga ob uporabi nomenklature harmoniziranega sistema.

Iz tega sledi:

- (a) kadar se izdelek, ki ga sestavlja skupina predmetov ali je sestavljen iz izdelkov, uvršča po pogojih harmoniziranega sistema v eno tarifno številko, potem celota pomeni enoto kvalifikacije;
 - (b) kadar je pošiljka sestavljena iz določenega števila enakih izdelkov, ki se uvrščajo v enako tarifno številko harmoniziranega sistema, je treba pri uporabi določb tega protokola vsak izdelek obravnavati posebej.
2. Kadar je v skladu s splošnim pravilom 5 harmoniziranega sistema embalaža vključena v izdelek zaradi uvrščanja, mora biti vključena tudi pri določanju porekla.

Člen 8

Dodatki, nadomestni deli in orodje

Dodatki, nadomestni deli in orodje, poslani skupaj z delom opreme, stroja, naprave ali vozila, ki so del običajne opreme in so vključeni v njeno ceno ali pa niso posebej zaračunani, se štejejo za del te opreme, stroja, naprave ali vozila.

Člen 9

Garniture

Garniture se v skladu s splošnim pravilom 3 harmoniziranega sistema štejejo za garniture s poreklom, kadar imajo poreklo vsi njihovi sestavni deli. Kljub temu pa se takrat, kadar je garnitura sestavljena iz izdelkov s poreklom in brez njega, šteje, da ima garnitura kot celota poreklo, če vrednost izdelkov brez porekla ne presega 15 % cene garniture franko tovarna.

Člen 10

Nevtralne sestavine

Da bi določili, ali ima izdelek poreklo, ni treba ugotavljati porekla za naslednje sestavine, ki bi lahko bile uporabljene pri njegovi izdelavi:

- (a) energija in gorivo;
- (b) naprave in oprema;
- (c) stroji in orodje;
- (d) blago, ki ni vključeno ali ni namenjeno za vključitev v končno sestavo izdelka.

NASLOV III

ZAHTEV GLEDE OZEMLJA

Člen 11

Načelo teritorialnosti

1. Razen v primerih iz člena 3 in odstavka 3 tega člena morajo biti pogoji za pridobitev statusa blaga s poreklom, določeni v naslovu II, brez prekinitve izpolnjeni v EGP.

2. Razen v primerih iz člena 3 se blago s poreklom, izvoženo iz EGP v drugo državo, ob vrnitvi šteje za blago brez porekla, razen če se carinskim organom lahko zadovoljivo dokaže:

(a) da je blago, ki se vrača, isto blago, kot je bilo izvoženo blago,

ter

(b) da na njem, medtem ko je bilo v tisti državi ali med izvozom, niso bili opravljeni nikakršni postopki, razen tistih, ki so potrebni, da se ohrani v dobrem stanju.

3. Na pridobitev statusa blaga s poreklom v skladu s pogoji iz naslova II ne vpliva obdelava ali predelava, opravljena zunaj EGP na materialih, izvoženih iz EGP in tja ponovno uvoženih, če:

(a) so omenjeni materiali v celoti pridobljeni v EGP ali so bili pred njihovim izvozom obdelani ali predelani bolj, kot zahtevajo postopki, omenjeni v členu 6,

ter

(b) se carinskim organom zadovoljivo dokaže, da:

(i) je bilo ponovno uvoženo blago pridobljeno z obdelavo ali predelavo izvoženih materialov

ter

(ii) skupna dodana vrednost, pridobljena zunaj EGP ob uporabi določb tega člena, ne presega 10 % cene franko tovarna končnega izdelka, za katerega se uveljavlja status blaga s poreklom.

4. Za namene odstavka 3 se pogoji za pridobitev statusa blaga s poreklom iz naslova II ne uporabljajo za obdelavo ali predelavo, opravljeno zunaj EGP. Kadar pa se v seznamu v Prilogi II za določitev statusa blaga s poreklom za končni izdelek uporablja pravilo, ki določa največjo vrednost vseh vključenih materialov brez porekla, skupna vrednost materialov brez porekla, vključenih na ozemlju določene pogodbenice in upoštevana skupaj s skupno dodano vrednostjo, pridobljeno zunaj EGP z uporabo določb tega člena, ne sme presegati navedenega odstotka.

5. Za namene uporabe določb odstavkov 3 in 4 se šteje, da „skupna dodana vrednost“ pomeni vse stroške, nastale zunaj EGP, vključno z vrednostjo tam vključenih materialov.

6. Določbe odstavkov 3 in 4 se ne uporabljajo za izdelke, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih v seznamu Priloge II, ali za izdelke, ki se lahko štejejo za zadosti obdelane ali predelane samo ob uporabi splošno dovoljenega odstopanja iz člena 5(2).

7. Določbe odstavkov 3 in 4 se ne uporabljajo za izdelke iz poglavij od 50 do 63 harmoniziranega sistema.

8. Vsaka obdelava ali predelava, ki je zajeta s tem členom, opravljena zunaj EGP, se opravi v skladu s postopki pasivnega oplemenitenja ali podobnimi postopki.

Člen 12

Neposredni prevoz

1. Preferencialno obravnavanje, predvideno s Sporazumom, se uporablja samo za izdelke, ki izpolnjujejo zahteve tega protokola ter se prevažajo neposredno znotraj EGP ali prek ozemelj drugih držav, omenjenih v členu 3, s katerimi se uporablja kumulacija. Vendar se izdelki, ki sestavljajo eno samo pošiljko, lahko prevažajo prek drugih ozemelj, če do tega pride s pretovarjanjem ali začasnim skladiščenjem na takšnih ozemljih, pod pogojem, da je blago v državi tranzita ali skladiščenja ostalo pod nadzorom carinskih organov in da na njem niso bili opravljeni drugi postopki razen raztovarjanja, ponovnega natovarjanja ali kakršni koli postopki za ohranitev blaga v dobrem stanju.

Izdelki s poreklom se lahko pošiljajo po cevovodih čez ozemlja, ki niso ozemlja EGP.

2. Kot dokazilo, da so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, je treba predložiti carinskim organom države uvoznice:
- (a) en sam prevozni dokument, ki pokriva prevoz iz države izvoznice čez državo tranzita; ali
 - (b) potrdilo, ki ga izdajo carinski organi države tranzita, ki:
 - (i) vsebuje natančen opis izdelkov,
 - (ii) navaja datume raztovarjanja in ponovnega natovarjanja izdelkov ter, kjer je primerno, imena ladij ali drugih uporabljenih prevoznih sredstev,ter
 - (iii) potrjuje pogoje, pod katerimi so bili izdelki zadržani v državi tranzita; ali
 - (c) če teh ni, katere koli dokumente, ki to dokazujejo.

Člen 13

Razstave

1. Za izdelke s poreklom, ki se pošiljajo na razstavo v drugo državo razen tistih, ki so omenjene v členu 3, s katerimi se uporablja kumulacija, in se po razstavi prodajo z namenom uvoza v EGP, veljajo pri uvozu ugodnosti po določbah Sporazuma, če se carinskim organom zadovoljivo dokaže, da:
- (a) je izvoznik te izdelke poslal iz ene od pogodbenic v državo, v kateri je razstava, in jih je tam razstavljal;
 - (b) je ta izvoznik izdelke prodal ali jih kako drugače dal na razpolago osebi v drugi pogodbenici;
 - (c) so bili izdelki med razstavo ali takoj zatem poslani v enakem stanju, kot so bili poslani na razstavo;
- ter
- (d) izdelki od tedaj, ko so bili poslani na razstavo, niso bili uporabljeni za noben drug namen kot za predstavitev na razstavi.
2. Dokazilo o poreklu se izda ali sestavi v skladu z določbami iz naslova V in se na običajen način predloži carinskim organom države uvoznice. V njem se navedeta ime in naslov razstave. Po potrebi se lahko zahtevajo dodatna dokumentarna dokazila o pogojih, pod katerimi so bili ti izdelki razstavljani.
3. Odstavek 1 se uporablja za vse trgovinske, industrijske, kmetijske ali obrtne razstave, sejme ali podobne javne prireditve ali prikaze, ki niso organizirani za zasebne namene v trgovinah ali poslovnih prostorih zaradi prodaje tujih izdelkov in med katerimi ostanejo izdelki pod carinskim nadzorom.

NASLOV IV

POVRAČILO ALI IZVZETJE

Člen 14

Prepoved povračila ali izvzetja od carin

1. Za materiale brez porekla, ki se uporabljajo pri izdelavi izdelkov s poreklom iz EGP ali iz ene od držav, omenjenih v členu 3, za katere je izdano ali izdelano dokazilo o poreklu v skladu z določbami iz naslova V, se v nobeni od pogodbenic ne more uveljavljati kakršno koli povračilo ali izvzetje od carin.
2. Prepoved iz odstavka 1 se nanaša na kakršno koli delno ali celotno povračilo, odpust ali neplačilo carin ali dajatev z enakim učinkom, ki se lahko uporablja v kateri koli pogodbenici izrecno ali posledično, za materiale, uporabljene pri izdelavi, takrat, ko se izdelki, pridobljeni iz omenjenih materialov, izvozijo, in ne, če tam ostanejo za domačo porabo.

3. Izvoznik izdelkov, na katere se nanaša dokazilo o poreklu, mora biti pripravljen na zahtevo carinskih organov kadar koli predložiti vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo, da za materiale brez porekla, uporabljene pri izdelavi teh izdelkov, ni bilo prejeto povračilo carin in da so bile vse carine ali dajatve z enakim učinkom, ki se uporabljajo za takšne materiale, dejansko plačane.

4. Določbe iz odstavkov od 1 do 3 se prav tako uporabljajo za embalažo v smislu člena 7(2), dodatke, nadomestne dele in orodje v smislu člena 8 ter izdelke v garnituri v smislu člena 9, če so takšni predmeti brez porekla.

5. Določbe odstavkov od 1 do 4 se uporabljajo samo za materiale, za katere velja Sporazum. Prav tako ne preprečujejo uporabe sistema izvoznih nadomestil, ki se uporabljajo pri izvozu kmetijskih izdelkov v skladu z določbami Sporazuma.

NASLOV V

DOKAZILO O POREKLU

Člen 15

Splošne zahteve

1. Za izdelke s poreklom ob uvozu v eno od pogodbenic veljajo ugodnosti Sporazuma ob predložitvi enega od naslednjih dokazil o poreklu:

- (a) potrdila o gibanju blaga EUR.1, katerega vzorec je v Prilogi IIIa;
- (b) potrdila o gibanju blaga EUR-MED, katerega vzorec je v Prilogi IIIb;
- (c) v primerih iz člena 21(1), izjave izvoznika, v nadaljevanju 'izjava o poreklu' ali 'izjava o poreklu EUR-MED', na računu, dobavnici ali drugem trgovinskem dokumentu, ki dovolj natančno opisuje te izdelke, da jih je mogoče prepoznati; besedilo izjave o poreklu je v prilogah IVa in IVb.

2. Ne glede na odstavek 1 za izdelke s poreklom v smislu tega protokola v primerih, kot jih določa člen 26, veljajo ugodnosti Sporazuma, ne da bi bilo treba predložiti kakršno koli dokazilo o poreklu iz odstavka 1.

Člen 16

Postopek za izdajo potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED

1. Potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED izdajo carinski organi države izvoznice na podlagi pisnega zahtevka izvoznika ali njegovega pooblaščenega zastopnika na izvoznikovo odgovornost.

2. Izvoznik ali njegov pooblaščen zastopnik izpolni v ta namen obrazca potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED in zahtevka za potrdilo o gibanju, katerih vzorca sta v prilogah IIIa in IIIb. Obrazci se izpolnijo v enem od jezikov, v katerih je sestavljen Sporazum, in v skladu z določbami nacionalnega prava države izvoznice. Če so obrazci napisani z roko, morajo biti izpolnjeni s črnilom in s tiskanimi črkami. Izdelki se poimenujejo v za to predvidenem polju brez praznih vmesnih vrstic. Če polje ni v celoti zapolnjeno, se pod zadnjo vrstico poimenovanja potegne vodoravno črto in prečrta prazen prostor pod njo.

3. Izvoznik, ki vlaga zahtevek za izdajo potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, mora biti pripravljen, da na zahtevo carinskih organov države izvoznice, v kateri se izda potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, kadar koli predloži vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo status izdelkov s poreklom kot tudi izpolnitev drugih zahtev iz tega protokola.

4. Brez poseganja v odstavek 5 potrdilo o gibanju blaga EUR.1 izdajo carinski organi pogodbenice v naslednjih primerih:

- če se zadevni izdelki lahko štejejo za izdelke s poreklom iz EGP ali iz ene od držav, omenjenih v členu 3(1), s katerimi se uporablja kumulacija, brez uporabe kumulacije z materiali po poreklu iz ene od držav iz člena 3(2), in če izpolnjujejo druge zahteve tega protokola,
- če se zadevni izdelki lahko štejejo za izdelke s poreklom iz ene od držav, omenjenih v členu 3(2), s katerimi se uporablja kumulacija, brez uporabe kumulacije z materiali po poreklu iz ene od držav iz člena 3, in če izpolnjujejo druge zahteve tega protokola, pod pogojem, da sta bila potrdilo EUR-MED ali izjava o poreklu EUR-MED izdana v državi porekla.

5. Potrdilo o gibanju blaga EUR-MED izdajo carinski organi pogodbenice, če se zadevni izdelki lahko štejejo za izdelke s poreklom iz EGP ali iz ene od držav, omenjenih v členu 3, s katerimi se uporablja kumulacija, če izpolnjujejo zahteve tega protokola in:

- je bila uporabljena kumulacija z materiali po poreklu iz ene od držav, omenjenih v členu 3(2), ali
- se izdelki v okviru kumulacije lahko uporabljajo kot materiali za izdelavo izdelkov za izvoz v eno od držav, omenjenih v členu 3(2), ali
- se izdelki lahko ponovno izvozijo iz namembne države v eno od držav, omenjenih v členu 3(2).

6. Potrdilo o gibanju blaga EUR-MED mora v polju 7 vsebovati enega od naslednjih zaznamkov v angleščini:

- če je bilo poreklo pridobljeno na osnovi uporabe kumulacije z materiali po poreklu iz ene ali več držav, omenjenih v členu 3:

„CUMULATION APPLIED WITH“ (ime države/držav),

- če je bilo poreklo pridobljeno brez uporabe kumulacije z materiali po poreklu iz ene ali več držav, omenjenih v členu 3:

„NO CUMULATION APPLIED“.

7. Carinski organi, ki izdajo potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, naredijo vse potrebno za preverjanje porekla izdelkov in izpolnjevanja drugih zahtev tega protokola. V ta namen imajo pravico zahtevati katero koli dokazilo in opraviti kakršen koli pregled izvoznikovega knjigovodstva ali kakršen koli drug pregled, ki se jim zdi potreben. Zagotoviti morajo tudi, da so obrazci iz odstavka 2 pravilno izpolnjeni. Zlasti morajo preveriti, ali je prostor, namenjen poimenovanju izdelkov, izpolnjen tako, da izključuje vse možnosti pripisov z namenom goljufije.

8. Datum izdaje potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED mora biti naveden v polju 11 potrdila.

9. Potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED izdajo carinski organi in ga dajo izvozniku na razpolago takoj, ko je dejanski izvoz opravljen ali zagotovljen.

Člen 17

Naknadno izdana potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED

1. Ne glede na člen 16(9) se potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED izjemoma lahko izda tudi po izvozu izdelkov, na katere se nanaša:

- (a) če ni bilo izdano ob izvozu zaradi napak ali nenamernih opustitev ali posebnih okoliščin

ali

- (b) če se carinskim organom zadovoljivo dokaže, da je bilo potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED izdano, vendar ob uvozu iz tehničnih razlogov ni bilo sprejeto.

2. Ne glede na člen 16(9) se potrdilo o gibanju blaga EUR-MED lahko izda po izvozu izdelkov, na katere se nanaša in za katere je bilo ob izvozu izdano potrdilo o gibanju blaga EUR.1, pod pogojem, da se carinskim organom zadovoljivo dokaže, da so pogoji iz člena 16(5) izpolnjeni.

3. Izvoznik za izvajanje odstavkov 1 in 2 v zahtevi navede kraj in datum izvoza izdelkov, na katere se nanaša potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, in navede razloge za svojo zahtevo.

4. Carinski organi lahko izdajo potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED naknadno šele potem, ko preverijo, če se podatki v izvoznikovi zahtevi ujemajo s podatki v ustreznem spisu.

5. Potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, ki so izdana naknadno, imajo naslednji zaznamek v angleščini:

„ISSUED RETROSPECTIVELY“

Potrdila o gibanju blaga EUR-MED, ki so izdana naknadno z uporabo odstavka 2, imajo naslednji zaznamek v angleščini:

„ISSUED RETROSPECTIVELY (Original EUR.1 no [datum in kraj izdaje])“.

6. Zaznamek iz odstavka 5 se vpiše v polje 7 potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED.

Člen 18

Izdaja dvojnika potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED

1. Če je bilo potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED ukradeno, izgubljeno ali uničeno, lahko izvoznik carinske organe, ki so to potrdilo izdali, zaprosi za dvojnik, sestavljen na podlagi izvoznih dokumentov, ki jih imajo.

2. Na takšen način izdani dvojnik ima naslednji zaznamek v angleščini:

„DUPLICATE“.

3. Zaznamek iz odstavka 2 se vpiše v polje 7 dvojnika potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED.

4. Dvojnik, na katerem je datum izdaje izvirnega potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, začne veljati s tem datumom.

Člen 19

Izdaja potrdil o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED na podlagi predhodno izdanega ali sestavljenega dokazila o poreklu

Kadar so izdelki s poreklom dani pod nadzor carinskega urada v pogodbenicah, je mogoče nadomestiti izvirno dokazilo o poreklu z enim ali več potrdili o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, z namenom pošiljanja vseh ali nekaterih izdelkov drugim v EGP. Nadomestno(-a) potrdilo(-a) o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED izda carinski urad, pod katerega nadzor so bili dani izdelki.

Člen 20

Ločeno knjigovodsko izkazovanje

1. Če pri ločenem skladiščenju zalog izdelkov s poreklom in izdelkov brez porekla, ki so enaki ali med seboj zamenljivi, nastanejo precejšnje stroškovne ali materialne težave, lahko carinski organi na pisno zahtevo prizadetih strank za vodenje teh zalog dovolijo tako imenovano „metodo ločenega knjigovodskega izkazovanja“ (v nadaljnjem besedilu „metoda“).

2. Metoda mora zagotoviti, da je število pridobljenih izdelkov v določenem dogovorjenem obdobju, ki se lahko štejejo za izdelke s poreklom, enako, kot bi ga dobili, če bi bile zaloge fizično ločene.

3. Carinski organi lahko dovoljenje iz odstavka 1 izdajo pod kakršnimi koli pogoji, za katere menijo, da so primerni.

4. Metoda se uporablja in njena uporaba se beleži na podlagi splošnih računovodskih načel, ki veljajo v državi, v kateri je bil izdelek narejen.

5. Uporabnik metode lahko sestavi oziroma zaprosi za dokazilo o poreklu za tiste količine izdelkov, ki se lahko štejejo za izdelke s poreklom. Uporabnik mora na zahtevo carinskih organov dati izjavo o tem, kako so bile količine vodene.

6. Carinski organi nadzorujejo uporabo dovoljenja in lahko dovoljenje kadar koli odvzamejo, če ga uporabnik kakor koli nepravilno uporablja ali ne izpolnjuje katerega od drugih pogojev, določenih v tem protokolu.

Člen 21

Pogoji za izjavo o poreklu ali izjavo o poreklu EUR-MED

1. Izjavo o poreklu ali izjavo o poreklu EUR-MED iz člena 15(1)(c) lahko da:
 - (a) pooblaščen izvoznik v smislu člena 22
ali
 - (b) kateri koli izvoznik za vsako pošiljko, ki jo sestavlja en ali več tovorkov, ki vsebujejo izdelke s poreklom, katerih skupna vrednost ne presega 6 000 EUR.
2. Brez poseganja v odstavek 3 je izjavo o poreklu mogoče dati v naslednjih primerih:
 - če se zadevni izdelki lahko štejejo za izdelke s poreklom iz EGP ali ene od držav, omenjenih v členu 3(1), s katerimi se uporablja kumulacija, brez uporabe kumulacije z materiali po poreklu iz ene od držav iz člena 3(2), in če izpolnjujejo druge zahteve tega protokola,
 - če se zadevni izdelki lahko štejejo za izdelke s poreklom iz ene od držav, omenjenih v členu 3(2), s katerimi se uporablja kumulacija, brez uporabe kumulacije z materiali po poreklu iz ene od držav iz člena 3, in če izpolnjujejo druge zahteve tega protokola, pod pogojem, da sta bila potrdilo EUR-MED ali izjava o poreklu EUR-MED izdana v državi porekla.
3. Izjavo o poreklu EUR-MED je mogoče dati, če se izdelki, na katere se nanaša, lahko štejejo za izdelke s poreklom iz EGP ali iz ene od držav, omenjenih v členu 3, s katerimi se uporablja kumulacija, če izpolnjujejo zahteve tega protokola in:
 - je bila uporabljena kumulacija z materiali po poreklu iz ene od držav, omenjenih v členu 3(2), ali
 - se izdelki v okviru kumulacije lahko uporabljajo kot materiali za izdelavo izdelkov za izvoz v eno od držav, omenjenih v členu 3(2),
ali
 - se izdelki lahko ponovno izvozijo iz namembne države v eno od držav, omenjenih v členu 3(2).
4. Izjava o poreklu EUR-MED mora vsebovati enega od naslednjih zaznamkov v angleščini:
 - če je bilo poreklo pridobljeno na osnovi uporabe kumulacije z materiali po poreklu iz ene ali več držav, omenjenih v členu 3:
„CUMULATION APPLIED WITH“ (ime države/držav),
 - če je bilo poreklo pridobljeno brez uporabe kumulacije z materiali po poreklu iz ene ali več držav, omenjenih v členu 3:
„NO CUMULATION APPLIED“.
5. Izvoznik, ki daje izjavo o poreklu ali izjavo o poreklu EUR-MED, mora biti kadar koli pripravljen, da na zahtevo carinskih organov države izvoznice predloži vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo status porekla blaga kot tudi izpolnitev drugih zahtev tega protokola.
6. Izjavo o poreklu ali izjavo o poreklu EUR-MED, katere besedilo je v prilogah IVa in b, mora izvoznik natipkati, odtisniti ali natisniti na račun, dobavnico ali na drug trgovinski dokument v eni od jezikovnih različic, ki so navedene v teh prilogah, v skladu z določbami nacionalnega prava države izvoznice. Če je izjava napisana z roko, mora biti napisana s črnilom in s tiskanimi črkami.
7. Izjave o poreklu in izjave o poreklu EUR-MED morajo imeti izvirni lastnoročni podpis izvoznika. Vendar se od pooblaščenega izvoznika v smislu člena 22 ne zahteva, da podpisuje take izjave, če se carinskim organom države izvoznice pisno zaveže, da sprejema polno odgovornost za vsako izjavo o poreklu, po kateri ga je mogoče prepoznati, kot da jo je podpisal lastnoročno.
8. Izjavo o poreklu ali izjavo o poreklu EUR-MED lahko izvoznik da ob izvozu izdelkov, na katere se nanaša, ali po izvozu, pod pogojem, da je predložena državi uvoznici najpozneje v dveh letih po uvozu izdelkov, na katere se nanaša.

Člen 22

Pooblaščen izvoznik

1. Carinski organi države izvoznice lahko pooblastijo katerega koli izvoznika (v nadaljnjem besedilu „pooblaščenega izvoznika“), ki pogosto pošilja izdelke na podlagi Sporazuma, da daje izjave o poreklu ali izjave o poreklu EUR-MED ne glede na vrednost izdelkov, na katere se nanaša. Izvoznik, ki prosi za takšno pooblastilo, carinskim organom ponudi vsa zadovoljiva jamstva, potrebna za preverjanje porekla teh izdelkov, kot tudi za preverjanje izpolnjevanja vseh drugih zahtev tega protokola.
2. Carinski organi lahkoodobrijo status pooblaščenega izvoznika pod kakršnimi koli pogoji, za katere menijo, da so primerni.
3. Carinski organi dodelijo pooblaščenemu izvozniku številko carinskega pooblastila, ki se navede v izjavi o poreklu ali v izjavi o poreklu EUR-MED.
4. Carinski organi spremljajo in nadzorujejo, kako pooblaščen izvoznik uporablja pooblastilo.
5. Carinski organi lahko pooblastilo kadar koli umaknejo. To morajo storiti, če pooblaščen izvoznik ne nudi več jamstev iz odstavka 1, če ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 2 ali če drugače nepravilno uporablja pooblastilo.

Člen 23

Veljavnost dokazila o poreklu

1. Dokazilo o poreklu je veljavno štiri mesece od datuma izdaje v državi izvoznici in se v tem roku predloži carinskim organom države uvoznice.
2. Dokazila o poreklu, ki so carinskim organom države uvoznice predložena po poteku roka za predložitev, določenega v odstavku 1, se lahko sprejme zaradi uporabe preferencialne obravnave, če jih zaradi izjemnih okoliščin ni bilo možno predložiti do določenega končnega datuma.
3. V drugih primerih predložitve z zamudo lahko carinski organi države uvoznice sprejmejo dokazila o poreklu v primeru, da so jim bili izdelki predloženi pred tem končnim datumom.

Člen 24

Predložitev dokazila o poreklu

Dokazila o poreklu se predložijo carinskim organom države uvoznice v skladu s postopki, ki se uporabljajo v tej državi. Navedeni organi lahko zahtevajo prevod dokazila o poreklu in tudi, da spremlja uvozno deklaracijo izjava, s katero uvoznik potrjuje, da izdelki izpolnjujejo pogoje, potrebne za izvajanje Sporazuma.

Člen 25

Uvoz po delih

Kadar se na zahtevo uvoznika in pod pogoji, ki jih predpišejo carinski organi države uvoznice, razstavljeni ali nesestavljeni izdelki v smislu splošnega pravila 2(a) harmoniziranega sistema, ki spadajo v oddelka XVI in XVII ali v tarifni številki 7308 in 9406 harmoniziranega sistema, uvažajo po delih, se za take izdelke pri prvem delnem uvozu carinskim organom predloži eno samo dokazilo o poreklu.

Člen 26

Izjeme pri dokazilu o poreklu

1. Izdelki, ki jih posamezniki kot majhne tovorke pošiljajo drugim posameznikom ali ki so del osebne prtljage potnikov, se priznavajo za izdelke s poreklom, ne da bi bilo potrebno predložiti dokazilo o poreklu, če se ti izdelki ne uvažajo v trgovinske namene in je bila dana izjava, da ustrezajo zahtevam tega protokola, in ni dvoma o resničnosti takšne izjave. Če se izdelki pošiljajo po pošti, se izjava lahko napiše na carinsko deklaracijo CN22/CN23 ali na list papirja, ki se priloži temu dokumentu.
2. Občasni uvozi, pri čemer gre le za izdelke za osebno uporabo prejemnikov ali potnikov ali njihovih družin, se ne štejejo za uvoz v trgovinske namene, če je iz narave in količine izdelkov razvidno, da niso namenjeni za trgovanje.
3. Poleg tega skupna vrednost teh izdelkov ne sme presegati 500 EUR v primeru majhnih tovorok ali 1 200 EUR v primeru izdelkov, ki so del osebne prtljage potnikov.

Člen 27

Izjava dobavitelja

1. Kadar se izda potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali se sestavi izjava o poreklu v eni od pogodbenic za izdelke s poreklom, pri izdelavi katerih je bilo uporabljeno blago iz drugih pogodbenic, ki je bilo obdelano ali predelano v EGP in ni pridobilo preferencialnega statusa porekla, se upošteva izjava dobavitelja, dana za to blago v skladu s tem členom.
2. Izjava dobavitelja iz odstavka 1 služi kot dokazilo o opravljeni obdelavi ali predelavi zadevnega blaga v EGP, za namene določanja, ali se izdelki, v izdelavi katerih se to blago uporablja, lahko štejejo za izdelke s poreklom iz EGP in izpolnjujejo druge zahteve tega protokola.
3. Razen v primerih iz odstavka 4, dobavitelj sestavi ločeno izjavo dobavitelja za vsako pošiljko blaga v obliki, določeni v Prilogi V, na listu papirja, priloženemu k računu, dobavnici ali kakšnemu drugemu trgovinskemu dokumentu, ki dovolj natančno opisuje zadevno blago, da ga je mogoče prepoznati.
4. Kadar dobavitelj redno dobavlja blago določeni stranki, za katerega se pričakuje, da bo njegova obdelava ali predelava ostala daljše obdobje nespremenjena v EGP, lahko predloži eno samo izjavo dobavitelja, v nadaljnjem besedilu 'dolgoročna izjava dobavitelja', ki velja za nadaljnje pošiljke omenjenega blaga.

Dolgoročna izjava dobavitelja običajno velja do enega leta od datuma, ko se da izjava. Carinski organi države, v kateri se sestavi izjava, določijo pogoje za daljše obdobje veljavnosti.

Dolgoročno izjavo dobavitelja sestavi dobavitelj v obliki, predpisani v Prilogi VI, in v njej zadevno blago opiše tako natančno, da ga je mogoče prepoznati. Zadevni stranki jo predloži pred prvo pošiljko blaga, na katero se nanaša ta izjava, ali skupaj s prvo pošiljko.

Dobavitelj stranko takoj obvesti, če se dolgoročna izjava dobavitelja za dobavljeno blago ne uporablja več.

5. Izjava dobavitelja iz odstavkov 3 in 4 mora biti natipkana ali natisnjena v enem od jezikov, v katerih je sestavljen Sporazum, v skladu z določbami nacionalne zakonodaje države, v kateri se sestavi, in mora imeti izvirni lastnoročni podpis dobavitelja. Izjava je lahko napisana tudi z roko; v takem primeru mora biti napisana s črnilom in tiskanimi črkami.
6. Dobavitelj, ki izpolni izjavo, mora biti pripravljen, da na zahtevo carinskih organov države, v kateri je bila izjava sestavljena, kadar koli predloži vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo, da so informacije v tej izjavi točne.

Člen 28

Dokazilne listine

Listine iz členov 16(3), 21(5) in 27(6), ki se uporabljajo zato, da bi dokazali, da se izdelki, na katere se nanaša potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED ali izjava o poreklu ali izjava o poreklu EUR-MED, lahko štejejo za izdelke s poreklom iz EGP ali ene od držav, omenjenih v členu 3, in da izpolnjujejo druge zahteve tega protokola ter da so informacije na izjavi dobavitelja točne, so med drugim lahko tudi:

- (a) neposredno dokazilo o postopkih, ki jih je opravil izvoznik ali dobavitelj za pridobitev zadevnega blaga, kot je vsebovano na primer v njegovih poslovnih knjigah ali v njegovem notranjem knjigovodstvu;
- (b) dokumenti, ki dokazujejo status porekla uporabljenih materialov, izdani ali sestavljeni v pogodbenici, če se takšni dokumenti uporabljajo v skladu z nacionalnim pravom;
- (c) dokumenti, ki dokazujejo postopek obdelave ali predelave materialov v EGP, izdani ali sestavljeni v pogodbenici, če se takšni dokumenti uporabljajo v skladu z nacionalnim pravom;
- (d) potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED ali izjave o poreklu ali izjave o poreklu EUR-MED, ki dokazujejo status porekla uporabljenih materialov, izdana ali sestavljena v pogodbenici v skladu s tem protokolom, ali v eni od drugih držav, omenjenih v členu 3, v skladu s pravili o poreklu, ki so enaka kot pravila v tem protokolu;

- (e) izjava dobavitelja, ki dokazuje opravljene obdelave ali predelave na uporabljenih materialih v EGP, sestavljena v pogodbenici v skladu s tem protokolom;
- (f) ustrezno dokazilo o obdelavi ali predelavi, opravljeni zunaj EGP na osnovi uporabe člena 11, ki dokazuje, da so zahteve tega člena izpolnjene.

Člen 29

Shranjevanje dokazil o poreklu, izjav dobavitelja in dokazilnih listin

1. Izvoznik, ki vlaga zahtevek za izdajo potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, mora najmanj tri leta hraniti dokumente iz člena 16(3).
2. Izvoznik, ki daje izjavo o poreklu ali izjavo o poreklu EUR-MED, mora najmanj tri leta hraniti kopijo te izjave o poreklu, kot tudi dokumente iz člena 21(5).
3. Dobavitelj, ki sestavi izjavo dobavitelja, mora najmanj tri leta hraniti kopije izjave in računa, dobavnic ali drugih trgovinskih dokumentov, h katerim je ta izjava priložena, kot tudi dokumente iz člena 27(6).

Dobavitelj, ki sestavi dolgoročno izjavo dobavitelja, mora najmanj tri leta hraniti kopije izjave in vseh računov, dobavnic ali drugih trgovinskih dokumentov v zvezi z blagom, na katerega se nanaša ta izjava, poslanega zadevni stranki, kot tudi dokumente iz člena 27(6). To obdobje začne teči z datumom izteka veljavnosti dolgoročne izjave dobavitelja.

4. Carinski organi države izvoznice, ki izdajo potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, morajo vsaj tri leta hraniti zahtevke iz člena 16(2).
5. Carinski organi države uvoznice morajo vsaj tri leta hraniti njim predložena potrdila o gibanju blaga EUR.1 in EUR-MED, izjave o poreklu in izjave o poreklu EUR-MED.

Člen 30

Razlike in oblikovne napake

1. Če so ugotovljene manjše razlike med navedbami na dokazilu o poreklu in tistimi na dokumentih, ki so bili predloženi carinskemu uradu zaradi izpolnjevanja uvoznih formalnosti za izdelke, to še ne pomeni ničnosti omenjenega dokazila, če se pravilno ugotovi, da ta dokument ustreza predloženim izdelkom.
2. Očitne oblikovne napake, kot so npr. tipkarske napake na dokazilu o poreklu, ne smejo biti razlog za zavrnitev, če te napake ne ustvarjajo dvomov o pravilnosti navedb v tem dokumentu.

Člen 31

Zneski, izraženi v eurih

1. Za uporabo določb člena 21(1)(b) in člena 26(3) v primerih, ko se izda račun v drugi valuti kot euro, vsako leto vsaka od zadevnih držav določi zneske v nacionalnih valutah držav članic Evropske unije in držav, omenjenih v členu 3, ki ustrezajo zneskom, izraženim v eurih.
2. Za pošiljko se lahko uveljavljajo ugodnosti določb člena 21(1)(b) ali člena 26(3) s sklicevanjem na valuto, v kateri je izdan račun, glede na znesek, ki ga je določila zadevna država.
3. Zneski, ki jih je treba uporabiti v kateri koli dani nacionalni valuti, so protivrednosti zneskov v tisti nacionalni valuti, izraženih v eurih, po tečaju na prvi delovni dan v oktobru tekočega leta. Zneski se sporočijo Evropski komisiji do 15. oktobra in se uporabljajo od 1. januarja naslednjega leta. Evropska komisija o ustreznih zneskih uradno obvesti vse zadevne države.
4. Država lahko navzgor ali navzdol zaokroži znesek, ki ga dobi pri preračunavanju v eurih izražene zneska v nacionalno valuto. Zaokroženi znesek se od zneska, ki se dobi pri preračunu, ne sme razlikovati za več kot 5 %. Država lahko ohrani nespremenjeno protivrednost v nacionalni valuti zneska, izražene v eurih, če je ob letni uskladitvi iz odstavka 3 preračun tega zneska pred zaokrožitvijo večji za manj kot 15 % protivrednosti v nacionalni valuti. Protivrednost v nacionalni valuti se lahko ohrani nespremenjena, če bi preračun povzročil zmanjšanje te protivrednosti.

5. Zneske, izražene v eurih, na zahtevo pogodbenic pregleda Skupni odbor EGP. Skupni odbor EGP pri tem pregledu upošteva zaželeno ohranjanje realnih učinkov teh vrednostnih omejitev. V ta namen se lahko odloči za spremembo zneskov, izraženih v eurih.

NASLOV VI

DOGOVORI O UPRAVNEM SODELOVANJU

Člen 32

Upravno sodelovanje

1. Carinski organi pogodbenic si prek Evropske komisije medsebojno izmenjajo vzorčne odtise žigov, ki jih uporabljajo njihovi carinski uradi pri izdajanju potrdil o gibanju blaga EUR.1 in EUR-MED, in naslove carinskih organov, odgovornih za preverjanje teh potrdil, izjav o poreklu in izjav o poreklu EUR-MED ali izjav dobavitelja.

2. Da bi zagotovili pravilno uporabo tega protokola, si pogodbenice prek pristojnih carinskih uprav medsebojno pomagajo pri preverjanju pristnosti potrdil o gibanju EUR.1 in EUR-MED, izjav o poreklu in izjav o poreklu EUR-MED ali izjav dobavitelja in točnosti informacij, ki so tam navedene.

Člen 33

Preverjanje dokazil o poreklu

1. Dokazila o poreklu se naknadno preverjajo naključno ali kadar carinski organi države uvoznice upravičeno dvomijo o pristnosti teh dokumentov, o statusu porekla zadevnih izdelkov ali o izpolnjevanju drugih zahtev tega protokola.

2. Za namene izvajanja odstavka 1 morajo carinski organi države uvoznice vrniti potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED in račun, če je bil predložen, izjavo o poreklu ali izjavo o poreklu EUR-MED ali kopijo teh listin carinskim organom države izvoznice, in če je to primerno, navesti razloge za zahtevo za preverjanje. V podporo zahtevi za preverjanje se pošlje vsak pridobljeni dokument ali informacija, ki kaže, da so podatki na dokazilu o poreklu napačni.

3. Preverjanje opravijo carinski organi države izvoznice. V ta namen imajo pravico zahtevati katero koli dokazilo in opraviti kakršen koli pregled izvoznikovega knjigovodstva ali kakršen koli drug pregled, ki se jim zdi potreben.

4. Če se carinski organi države uvoznice odločijo, da bodo začasno prenehali priznavati preferencialno obravnavo za te izdelke, medtem ko čakajo na rezultate preverjanja, morajo uvozniku ponuditi sprostitev blaga, pogojeno z vsemi previdnostnimi ukrepi, ki se jim zdijo potrebni.

5. Carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, morajo biti o rezultatih tega preverjanja čim prej obveščeni. Takšni rezultati morajo jasno pokazati, ali so dokumenti pristni in ali se izdelki, na katere se nanašajo, lahko štejejo za izdelke s poreklom iz EGP ali iz ene od držav, omenjenih v členu 3, ter izpolnjujejo druge zahteve tega protokola.

6. Če v primerih upravičenega dvoma ni odgovora v desetih mesecih od datuma zahteve za preverjanje ali če odgovor ne vsebuje zadostnih informacij za določitev pristnosti obravnavanega dokumenta ali pravega porekla izdelkov, carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, razen v izjemnih okoliščinah, zavrnejo upravičenost za preferencialno obravnavo.

Člen 34

Preverjanje izjave dobavitelja

1. Izjave dobavitelja ali dolgoročne izjave dobavitelja se naknadno preverjajo naključno ali kadar carinski organi države, v kateri so bile take izjave upoštevane pri izdajanju potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED ali sestavljanju izjave o poreklu ali izjave o poreklu EUR-MED, upravičeno dvomijo o pristnosti dokumenta ali točnosti informacij v tem dokumentu.

2. Za namene izvajanja odstavka 1 morajo carinski organi države iz odstavka 1 vrniti izjavo dobavitelja in račun(-e), dobavnico(-e) ali druge trgovinske dokumente za blago, na katerega se nanaša ta izjava, carinskim organom države, v kateri je bila izjava sestavljena, in navesti vsebinske ali oblikovne razloge za zahtevo za preverjanje, kadar je to primerno.

V podporo zahtevi za naknadno preverjanje se pošlje vsak pridobljeni dokument in informacija, ki kaže, da so informacije v izjavi dobavitelja nepravilne.

3. Preverjanje opravijo carinski organi države, v kateri je bila izjava dobavitelja sestavljena. V ta namen imajo pravico zahtevati kakršno koli dokazilo in opraviti kakršen koli pregled dobaviteljevega knjigovodstva ali kakršen koli drug pregled, ki se jim zdi potreben.

4. Carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, morajo biti o rezultatih tega preverjanja čim prej obveščeni. Rezultati morajo jasno pokazati, ali so informacije, dane v izjavi dobavitelja, točne in jim morajo omogočiti, da se ugotovi, ali in v kakšni meri se ta izjava dobavitelja lahko upošteva pri izdajanju potrdila o gibanju EUR.1 ali EUR-MED ali pri sestavljanju izjave o poreklu ali izjave o poreklu EUR-MED.

Člen 35

Reševanje sporov

Spori v zvezi s postopki preverjanja iz členov 33 in 34, ki jih carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, in carinski organi, ki so odgovorni za izvajanje preverjanja, ne morejo rešiti med seboj, ali vprašanja glede razlage tega protokola se predložijo Skupnemu odboru EGP.

V vseh primerih se spori med uvoznikom in carinskimi organi države uvoznice rešujejo v skladu z zakonodajo te države.

Člen 36

Kazni

Kaznovan bo vsak, ki sestavi dokument ali povzroči, da se sestavi dokument, ki vsebuje nepravilne podatke, z namenom, da bi pridobil preferencialno obravnavo za izdelke.

Člen 37

Proste cone

1. Pogodbenice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da se izdelki, s katerimi se trguje na podlagi dokazila o poreklu in za katere med prevozom uporabljajo prosto cono na svojem ozemlju, ne nadomestijo z drugim blagom ter da na njih niso opravljeni drugi postopki razen običajnih postopkov, potrebnih za preprečitev njihovega poslabšanja.

2. Če se z odstopanjem od določb iz odstavka 1 izdelki s poreklom iz EGP, ki imajo dokazilo o poreklu, uvozijo v prosto cono in se na njih opravijo obdelave in predelave, pristojni organi na izvoznikovo zahtevo izdajo novo potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED, če je opravljena obdelava ali predelava v skladu z določbami tega protokola.

NASLOV VII

CEUTA IN MELILLA

Člen 38

Uporaba Protokola

1. Izraz 'EGP' v tem protokolu ne zajema Ceute in Melille. Izraz 'izdelki s poreklom iz EGP' ne zajema izdelkov s poreklom iz Ceute in Melille.

2. Za namene uporabe Protokola 49 v zvezi z izdelki s poreklom iz Ceute in Melille se ta protokol uporablja smiselno, ob upoštevanju posebnih pogojev iz člena 39.

Člen 39

Posebni pogoji

1. Če se prevažajo neposredno v skladu s členom 12, se štejejo kot:
 - (1) izdelki s poreklom iz Ceute in Melille:
 - (a) izdelki, v celoti pridobljeni v Ceuti in Melilli;
 - (b) izdelki, pridobljeni v Ceuti in Melilli, pri izdelavi katerih so bili uporabljeni izdelki, ki niso vključeni v točko (a), pod pogojem, da:
 - (i) so bili taki izdelki zadosti obdelani ali predelani v smislu člena 5;
ali če
 - (ii) gre za izdelke s poreklom iz EGP, pod pogojem, da so bili obdelani ali predelani bolj, kot to zahtevajo postopki iz člena 6;
 - (2) izdelki s poreklom iz EGP:
 - (a) izdelki, v celoti pridobljeni v EGP;
 - (b) izdelki, pridobljeni v EGP, pri izdelavi katerih so bili uporabljeni izdelki, ki niso vključeni v točko (a), pod pogojem, da:
 - (i) so bili taki izdelki zadosti obdelani ali predelani v smislu člena 5;
ali če
 - (ii) gre za izdelke s poreklom iz Ceute in Melille ali iz EGP, pod pogojem, da so bili obdelani ali predelani bolj, kot to zahtevajo postopki iz člena 6.
2. Ceuta in Melilla se štejeta za enotno ozemlje.
3. Izvoznik ali njegov pooblaščen zastopnik vpišeta ‚EGP‘ in ‚Ceuta in Melilla‘ v polje 2 potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED ali izjav o poreklu ali izjav o poreklu EUR-MED. Poleg tega je, če gre za izdelke s poreklom iz Ceute in Melille, to treba označiti v polju 4 potrdila o gibanju blaga EUR.1 ali EUR-MED ali izjav o poreklu ali izjav o poreklu EUR-MED.
4. Za uporabo tega protokola v Ceuti in Melilli so odgovorni španski carinski organi.

PRILOGA I

Uvodne opombe k seznamu v Prilogi II

Glej Prilogo I k Dodatku I k Regionalni konvenciji o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu.

Vsako sklicevanje na ‚ta dodatek‘ v opombi 1 in 3.1 Priloge I k Dodatku I k Regionalni konvenciji o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu pomeni sklicevanje na ‚ta protokol‘.

PRILOGA II

Seznam obdelav ali predelav, ki jih je treba opraviti na materialih brez porekla, da bi lahko izdelani izdelek pridobil status blaga s poreklom

Glej Prilogo II k Dodatku I k Regionalni konvenciji o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu.

*PRILOGA IIIa***Vzorec potrdila o gibanju blaga EUR.1 ter zahtevka za potrdilo o gibanju blaga EUR.1**

Glej Prilogo IIIa k Dodatku I k Regionalni konvenciji o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu.

*PRILOGA IIIb***Vzorec potrdila o gibanju blaga EUR-MED ter zahtevka za potrdilo o gibanju blaga EUR-MED**

Glej Prilogo IIIb k Dodatku I k Regionalni konvenciji o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu.

*PRILOGA IVa***Besedilo izjave o poreklu**

Glej Prilogo IVa k Dodatku I k Regionalni konvenciji o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu.

*PRILOGA IVb***Besedilo izjave o poreklu EUR-MED**

Glej Prilogo IVb k Dodatku I k Regionalni konvenciji o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu.

PRILOGA V

Izjava dobavitelja

Izjava dobavitelja, katere besedilo je navedeno spodaj, mora biti izdelana v skladu z opombami. Vendar opomb ni treba navajati v izjavi.

IZJAVA DOBAVITELJA

za blago, ki je bilo obdelano ali predelano v EGP in ni pridobilo statusa preferencialnega porekla

Podpisani dobavitelj blaga, ki je zajeto v priloženem dokumentu, izjavljam:

- da so bili naslednji materiali, ki nimajo porekla EGP, uporabljeni v EGP za izdelavo tega blaga:

Poimenovanje dobavljenega blaga ⁽¹⁾	Poimenovanje uporabljenih materialov brez porekla	Tarifna številka uporabljenih materialov brez porekla ⁽²⁾	Vrednost uporabljenih materialov brez porekla ⁽²⁾ ⁽³⁾
.....			
.....			
.....			
Skupna vrednost			

- da imajo vsi drugi materiali, uporabljeni za izdelavo tega blaga v EGP, poreklo iz EGP;
- da je bilo naslednje blago obdelano ali predelano zunaj EGP v skladu s členom 11 Protokola 4 k Sporazumu in da je tam pridobilo naslednjo skupno dodano vrednost:

Poimenovanje dobavljenega blaga	Skupna dodana vrednost pridobljena zunaj EGP ⁽⁴⁾
.....	
.....	
.....	
(Kraj in datum)	
.....	
.....	
(Naslov in podpis dobavitelja; poleg tega mora biti čitljivo navedeno ime osebe, ki podpiše izjavo)	

⁽¹⁾ Kadar se račun, dobavnica ali drug trgovinski dokument, h kateremu je priložena izjava, nanaša na različne vrste blaga ali blago, v katerega materiali brez porekla niso vključeni v enakem obsegu, jih mora dobavitelj jasno ločiti.

Primer:

Dokument se nanaša na različne modele elektromotorjev iz tarifne številke 8501, uporabljene pri izdelavi pralnih strojev iz tarifne številke 8450. Narava in vrednost materialov brez porekla, uporabljenih pri izdelavi teh motorjev, se razlikujeta od modela do modela. Zato morajo modeli biti navedeni ločeno v prvem stolpcu, navedbe v drugih stolpcih pa je treba zagotoviti za vsak model posebej, da bi bilo proizvajalcu pralnih strojev omogočeno, da pravilno oceni status porekla njegovih izdelkov v odvisnosti od modela elektromotorja, ki ga uporablja.

- (²) Navedbe, zahtevane v teh stolpcih, se podajo po potrebi.

Primeri:

Pravilo za oblačila iz ex Poglavja 62 določa, da je dovoljena uporaba preje brez porekla. Če proizvajalec takih oblačil iz Francije uporablja tkanino, uvoženo iz Norveške, ki je tam pridobljena s tkanjem preje brez porekla, zadostuje, če dobavitelj iz Evropske unije v svoji izjavi opiše uporabljeni material brez porekla kot prejo, in mu ni treba označiti tarifne številke in vrednosti take preje.

Proizvajalec žice iz železa iz tarifne številke 7217, ki jo je izdelal iz železnih palic brez porekla, mora v drugem stolpcu navesti ‚palice iz železa‘. Če se ta žica uporablja pri izdelavi stroja, za katerega pravilo omejuje uporabo vseh materialov brez porekla na določen odstotek vrednosti, je treba v tretjem stolpcu navesti vrednost palic brez porekla.

- (³) ‚Vrednost materialov‘ pomeni carinsko vrednost pri uvozu uporabljenih materialov brez porekla ali, če ta ni znana in se ne da ugotoviti, prvo preverljivo ceno, plačano za materiale v EGP. Za enoto blaga, opredeljeno v prvem stolpcu, je treba navesti natančno vrednost vsakega uporabljenega materiala brez porekla.
- (⁴) ‚Skupna dodana vrednost‘ pomeni vse stroške, nastale zunaj EGP, vključno z vrednostjo vseh tam dodanih materialov. Za enoto blaga, opredeljeno v prvem stolpcu, je treba navesti natančno skupno dodano vrednost, pridobljeno zunaj EGP.
-

Priloga VI

Dolgoročna izjava dobavitelja

Dolgoročna izjava dobavitelja, katere besedilo je navedeno spodaj, mora biti izdelana v skladu z opombami. Vendar opomb ni treba navajati v izjavi.

DOLGOROČNA IZJAVA DOBAVITELJA

za blago, ki je bilo obdelano ali predelano v EGP in ni pridobilo statusa preferencialnega porekla

Podpisani dobavitelj blaga, ki je zajeto v tem dokumentu in se redno dobavlja
 ⁽¹⁾ izjavljam:

1. da so bili naslednji materiali, ki nimajo porekla EGP, uporabljeni v EGP za izdelavo tega blaga:

Poimenovanje dobavljenega blaga ⁽²⁾	Poimenovanje uporabljenih materialov brez porekla	Tarifna številka uporabljenih materialov brez porekla ⁽³⁾	Vrednost uporabljenih materialov brez porekla ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
.....			
.....			
.....			
Skupna vrednost			

2. da imajo vsi drugi materiali, uporabljeni za izdelavo tega blaga v EGP, poreklo iz EGP;
3. da je bilo naslednje blago obdelano ali predelano zunaj EGP v skladu s členom 11 Protokola 4 k Sporazumu in da je tam pridobilo naslednjo skupno dodano vrednost:

Poimenovanje dobavljenega blaga	Skupna dodana vrednost, pridobljena zunaj EGP ⁽⁵⁾
.....	
.....	
.....	
.....	

Ta izjava velja za vse nadaljnje pošiljke tega blaga, poslano v času

od

do ⁽⁶⁾

Zavezujem se, da bom takoj obvestil ⁽¹⁾, če ta izjava ne bo več veljavna.

.....
(Kraj in datum)

.....
.....
.....
(Naslov in podpis dobavitelja; poleg tega mora biti čitljivo
navedeno ime osebe, ki podpiše izjavo)

⁽¹⁾ Ime in naslov stranke.

⁽²⁾ Kadar se račun, dobavnica ali drug trgovinski dokument, h kateremu je priložena izjava, nanaša na različne vrste blaga ali blago, v katerega materiali brez porekla niso vključeni v enakem obsegu, jih mora dobavitelj jasno ločiti.

Primer:

Dokument se nanaša na različne modele elektromotorjev iz tarifne številke 8501, uporabljene pri izdelavi pralnih strojev iz tarifne številke 8450. Narava in vrednost materialov brez porekla, uporabljenih pri izdelavi teh motorjev, se razlikujeta od modela do modela. Zato morajo modeli biti navedeni ločeno v prvem stolpcu, navedbe v drugih stolpcih pa je treba zagotoviti za vsak model posebej, da bi bilo proizvajalcu pralnih strojev omogočeno, da pravilno oceni status porekla njegovih izdelkov v odvisnosti od modela elektromotorja, ki ga uporablja.

⁽³⁾ Navedbe, zahtevane v teh stolpcih, se podajo po potrebi.

Primer:

Pravilo za oblačila iz ex Poglavja 62 določa, da je dovoljena uporaba preje brez porekla. Če proizvajalec takih oblačil iz Francije uporablja tkanino, uvoženo iz Norveške, ki je tam pridobljena s tkanjem preje brez porekla, zadostuje, če dobavitelj iz Evropske unije v svoji izjavi opiše uporabljeni material brez porekla kot prejo, in mu ni treba označiti tarifne številke in vrednosti take preje.

Proizvajalec žice iz železa iz tarifne številke 7217, ki jo je izdelal iz železnih palic brez porekla, mora v drugem stolpcu navesti 'palice iz železa'. Če se ta žica uporablja pri izdelavi stroja, za katerega pravilo omejuje uporabo vseh materialov brez porekla na določen odstotek vrednosti, je treba v tretjem stolpcu navesti vrednost palic brez porekla.

⁽⁴⁾ 'Vrednost materialov' pomeni carinsko vrednost pri uvozu uporabljenih materialov brez porekla ali, če ta ni znana in se ne da ugotoviti, prvo preverljivo ceno, plačano za materiale v EGP. Za enoto blaga, opredeljeno v prvem stolpcu, je treba navesti natančno vrednost vsakega uporabljenega materiala brez porekla.

⁽⁵⁾ 'Skupna dodana vrednost' pomeni vse stroške, nastale zunaj EGP, vključno z vrednostjo vseh tam dodanih materialov. Za enoto blaga, opredeljeno v prvem stolpcu, je treba navesti natančno skupno dodano vrednost, pridobljeno zunaj EGP.

⁽⁶⁾ Navedite datume. Obdobje veljavnosti dolgoročne izjave dobavitelja običajno ne sme biti daljše od 12 mesecev ob upoštevanju pogojev, ki jih določijo carinski organi države, kjer je bila dolgoročna izjava dobavitelja sestavljena.

SKUPNA IZJAVA

o sprejemanju dokazil o poreklu, izdanih v okviru sporazumov iz člena 3 Protokola 4 za izdelke s poreklom iz Evropske unije, Islandije ali Norveške

1. Dokazila o poreklu za izdelke s poreklom iz Evropske unije, Islandije ali Norveške, izdana v okviru sporazumov iz člena 3 Protokola 4, se sprejmejo za namene odobritve preferencialne tarifne obravnave, predvidene s Sporazumom EGP.
2. Taki izdelki se štejejo za materiale s poreklom iz EGP, kadar so vključeni v tam pridobljen izdelek. Ni treba, da bi bili taki materiali zadosti obdelani ali predelani.
3. V kolikor so ti izdelki zajeti s Sporazumom EGP se ob ponovnem izvozu v drugo pogodbenico EGP prav tako štejejo za izdelke s poreklom iz EGP.

SKUPNA IZJAVA

o Kneževini Andora

1. Islandija, Lihtenštajn in Norveška sprejemajo izdelke s poreklom iz Kneževine Andora, za katere veljajo poglavja 25 do 97 harmoniziranega sistema, kot izdelke s poreklom iz Evropske unije v smislu Sporazuma.
2. Za opredelitev statusa porekla zgoraj navedenih izdelkov se prav tako smiselno uporablja Protokol 4.

SKUPNA IZJAVA

o Republiki San Marino

1. Islandija, Lihtenštajn in Norveška sprejemajo izdelke s poreklom iz Republike San Marino kot izdelke s poreklom iz Evropske unije v smislu Sporazuma.
2. Za opredelitev statusa porekla zgoraj navedenih izdelkov se prav tako smiselno uporablja Protokol 4.

SKUPNA IZJAVA

o odstopu pogodbenice od Regionalne konvencije o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu

1. Če pogodbenica EGP pošlje pisno obvestilo depozitarju Regionalne konvencije o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu o svoji nameri, da odstopi od Konvencije v skladu z njenim členom 9, za namene izvajanja tega sporazuma nemudoma začne pogajanja glede pravil o poreklu z vsemi drugimi pogodbenicami EGP.
2. Do začetka veljavnosti teh novo določenih pravil o poreklu se med to pogodbenico in drugimi pogodbenicami EGP smiselno uporabljajo pravila o poreklu iz Dodatka I in, kjer je to primerno, iz ustreznih določb Dodatka II k Regionalni konvenciji o pan-evro-mediteranskih preferencialnih pravilih o poreklu, ki veljajo v trenutku odstopa. Vendar se od trenutka odstopa pravila o poreklu iz Dodatka I in, kjer je to primerno, iz ustreznih določb Dodatka II h Konvenciji, razumejo tako, da dopuščajo le dvostransko kumulacijo med pogodbenico, ki odstopa in drugimi pogodbenicami EGP.“

SKLEP EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2015/286
z dne 27. novembra 2014
o spremembi Sklepa ECB/2010/29 o izdajanju eurobankovcev (ECB/2014/49)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE je –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 128(1) Pogodbe,
ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti člena 16 Statuta,
ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 1 Sklepa Sveta 2014/509/EU z dne 23. julija 2014 o uvedbi eura v Litvi 1. januarja 2015 ⁽¹⁾ Litva izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura in odstopanje v korist Litve v skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 ⁽²⁾ se bo razveljavilo z učinkom od 1. januarja 2015, v skladu s členom 140(2) Pogodbe.
- (2) Člen 1(d) Sklepa ECB/2010/29 ⁽³⁾ opredeljuje „ključ za razdelitev bankovcev“ in se sklicuje na Prilogo I k istemu sklepu, ki določa ključ za razdelitev bankovcev, ki se uporablja od 1. januarja 2014. Glede na to, da bo Litva 1. januarja 2015 sprejela euro, je treba Sklep ECB/2010/29 spremeniti tako, da se določi ključ za razdelitev bankovcev, ki se bo uporabljal od 1. januarja 2015 –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sprememba

1. Zadnji stavek člena 1(d) Sklepa ECB/2010/29 se nadomesti z naslednjim:
„Priloga I k temu sklepu podrobneje določa ključ za razdelitev bankovcev, ki se uporablja od 1. januarja 2015.“
2. Priloga I k Sklepu ECB/2010/29 se nadomesti z besedilom Priloge k temu sklepu.

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2015.

V Frankfurtu na Majni, 27. novembra 2014

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ UL L 228, 31.7.2014, str. 29.

⁽²⁾ Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL L 236, 23.9.2003, str. 33).

⁽³⁾ Sklep ECB/2010/29 z dne 13. decembra 2010 o izdajanju eurobankovcev (UL L 35, 9.2.2011, str. 26).

PRILOGA

„PRILOGA I

KLJUČ ZA RAZDELITEV BANKOVCEV OD 1. JANUARJA 2015

	(v %)
Evropska centralna banka	8,0000
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	3,2385
Deutsche Bundesbank	23,5220
Eesti Pank	0,2520
Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland	1,5170
Bank of Greece	2,6575
Banco de España	11,5550
Banque de France	18,5320
Banca d'Italia	16,0900
Central Bank of Cyprus	0,1975
Latvijas Banka	0,3685
Lietuvos bankas	0,5400
Banque centrale du Luxembourg	0,2655
Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta	0,0850
De Nederlandsche Bank	5,2325
Oesterreichische Nationalbank	2,5655
Banco de Portugal	2,2785
Banka Slovenije	0,4515
Národná banka Slovenska	1,0095
Suomen Pankki	1,6420
SKUPAJ:	100,0000“

SKLEP EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2015/287**z dne 31. decembra 2014****o vplačilu kapitala, prenosu deviznih rezerv in prispevku v rezerve in rezervacije Evropske centralne banke s strani centralne banke Lietuvos bankas (ECB/2014/61)**

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti členov 30.1, 30.3, 48.1 in 48.2 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 1 Sklepa Sveta 2014/509/EU ⁽¹⁾ Litva izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura in se bo odstopanje v korist Litve v skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 ⁽²⁾ razveljavilo z učinkom od 1. januarja 2015, v skladu s členom 140(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (2) Člen 48.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB) določa, da mora nacionalna centralna banka (NCB) države članice, katere odstopanje je bilo odpravljeno, vplačati svoj vpisani delež kapitala Evropske centralne banke (ECB) v enaki višini kakor NCB drugih držav članic, katerih valuta je euro. NCB obstoječih držav članic, katerih valuta je euro, so v celoti vplačale svoje deleže v vpisanem kapitalu ECB ⁽³⁾. Ponder centralne banke Lietuvos bankas v kapitalnem ključu ECB je 0,4132 %, v skladu s členom 2 Sklepa ECB/2013/28 ⁽⁴⁾. Lietuvos bankas je že vplačala del svojega deleža v vpisanem kapitalu ECB v skladu s členom 1 Sklepa ECB/2013/31 ⁽⁵⁾. Neporavnani znesek tako znaša 43 051 594,36 EUR, kar je enako razliki med zmnožkom vpisanega kapitala ECB (10 825 007 069,61 EUR) in ponderja centralne banke Lietuvos bankas v kapitalnem ključu (0,4132 %) ter tistim delom njenega deleža v vpisanem kapitalu ECB, ki ga je že vplačala.
- (3) Člen 48.1 v povezavi s členom 30.1 Statuta ESCB določa, da mora NCB države članice, katere odstopanje je bilo odpravljeno, prenesti na ECB tudi devizne rezerve. V skladu s členom 48.1 Statuta ESCB se znesek za prenos določi tako, da se vrednost v eurih po veljavnih deviznih tečajih tistih deviznih rezerv, ki so že bile prenesene na ECB v skladu s členom 30.1 Statuta ESCB, pomnoži z razmerjem med številom delnic, ki jih je vpisala zadevna NCB, in številom delnic, ki so jih že vplačale NCB drugih držav članic, katerih valuta je euro. Pri določanju „deviznih rezerv, ki so že bile prenesene na ECB v skladu s členom 30.1“, je treba ustrezno upoštevati predhodne uskladitve kapitalnega ključa ECB ⁽⁶⁾ v skladu s členom 29.3 Statuta ESCB in razširitve kapitalnega ključa ECB v skladu s členom 48.3 Statuta ESCB ⁽⁷⁾. Posledično znaša, v skladu s Sklepom ECB/2013/26 ⁽⁸⁾, protivrednost v eurih tistih deviznih rezerv, ki so že bile prenesene na ECB po členu 30.1 Statuta ESCB, 338 656 541,82 EUR.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2014/509/EU z dne 23. julija 2014 o uvedbi eura v Litvi 1. januarja 2015 (UL L 228, 31.7.2014, str. 29).

⁽²⁾ Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL L 236, 23.9.2003, str. 33).

⁽³⁾ Sklep ECB/2013/30 z dne 29. avgusta 2013 o vplačilu kapitala Evropske centralne banke s strani nacionalnih centralnih bank držav članic, katerih valuta je euro (UL L 16, 21.1.2014, str. 61).

⁽⁴⁾ Sklep ECB/2013/28 z dne 29. avgusta 2013 o odstotnih deležih nacionalnih centralnih bank v ključu za vpis kapitala Evropske centralne banke (UL L 16, 21.1.2014, str. 53).

⁽⁵⁾ Sklep ECB/2013/31 z dne 30. avgusta 2013 o vplačilu kapitala Evropske centralne banke s strani nacionalnih centralnih bank zunaj euroobmočja (UL L 16, 21.1.2014, str. 63).

⁽⁶⁾ Glej opombo 4.

⁽⁷⁾ Sklep ECB/2013/17 z dne 21. junija 2013 o odstotnih deležih nacionalnih centralnih bank v ključu za vpis kapitala Evropske centralne banke (UL L 187, 6.7.2013, str. 15).

⁽⁸⁾ Sklep ECB/2013/26 z dne 29. avgusta 2013 o določitvi ukrepov, potrebnih za prispevek v vrednost akumuliranega lastnega kapitala Evropske centralne banke in za usklajevanje terjatev nacionalnih centralnih bank, ki so enakovredne prenesenim deviznim rezervam (UL L 16, 21.1.2014, str. 47).

- (4) Devizne rezerve, ki jih mora prenesti Lietuvos bankas, morajo biti v ameriških dolarjih in zlatu ali denominirane v njih.
- (5) Člen 30.3 Statuta ESCB določa, da mora ECB priznati vsaki NCB države članice, katere valuta je euro, terjatev v višini deviznih rezerv, ki jih je slednja prenesla na ECB. Določbe glede denominacije in obrestovanja terjatev, ki so bile že priznane NCB državam članic, katerih valuta je euro ⁽⁹⁾, bi se morale uporabljati tudi za denominacijo in obrestovanje terjatev centralne banke Lietuvos bankas.
- (6) Člen 48.2 Statuta ESCB določa, da mora NCB države članice, katere odstopanje je bilo odpravljeno, prispevati k rezervam ECB, k rezervacijam, ki so enakovredne rezervam, in k znesku, ki ga je še treba vključiti v rezerve in rezervacije glede na saldo bilance uspeha na dan 31. decembra v letu pred odpravo odstopanja. Znesek tega prispevka se določi v skladu s členom 48.2 Statuta ESCB.
- (7) Po analogiji s členom 3.5 Poslovnika Evropske centralne banke ⁽¹⁰⁾ je guverner centralne banke Lietuvos bankas imel priložnost podati svoja opažanja v zvezi s tem sklepom, preden je bil ta sprejet –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tem sklepu:

- (a) „devizne rezerve“ pomenijo zlato ali ameriške dolarje;
- (b) „zlato“ pomeni čiste unče zlata v obliki palic tipa London Good Delivery, kakor to določa združenje London Bullion Market Association;
- (c) „ameriški dolarji“ pomeni zakonito valuto Združenih držav Amerike.

Člen 2

Višina in oblika vplačanega kapitala

- Lietuvos bankas z učinkom od 1. januarja 2015 vplača preostali del svojega deleža v vpisanem kapitalu ECB, kar znaša 43 051 594,36 EUR.
- Lietuvos bankas plača ECB znesek, določen v odstavku 1, 2. januarja 2015 z ločenim prenosom prek transevropskega sistema bruto poravnave v realnem času (TARGET2).
- Lietuvos bankas plača ECB 2. januarja 2015, z ločenim prenosom prek sistema TARGET2, obresti, ki se natečejo 1. januarja 2015 od zneska, ki ga dolguje Evropski centralni banki po odstavku 2. Te obresti se izračunajo dnevno z uporabo metode štetja dni dejansko število dni/360 dni po stopnji, enaki mejni obrestni meri, ki jo uporabi Eurosistem v svoji zadnji operaciji glavnega refinanciranja.

Člen 3

Prenos deviznih rezerv

- Lietuvos bankas prenese na ECB z učinkom od 1. januarja 2015 ter v skladu s tem členom in ureditvijo na njegovi podlagi znesek deviznih rezerv v protivrednosti 338 656 541,82 EUR, kakor sledi:

Ameriški dolarji v protivrednosti v eurih	Zlato v protivrednosti v eurih	Skupni znesek v protivrednosti v eurih
287 858 060,55	50 798 481,27	338 656 541,82

⁽⁹⁾ V skladu s Smernico ECB/2000/15 z dne 3. novembra 1998, kakor je bila spremenjena s Smernico z dne 16. novembra 2000 o sestavi, vrednotenju in načinih začetnega prenosa deviznih rezerv ter denominaciji in obrestovanju ustreznih terjatev (UL L 336, 30.12.2000, str. 114).

⁽¹⁰⁾ Sklep ECB/2004/2 z dne 19. februarja 2004 o sprejetju Poslovnika Evropske centralne banke (UL L 80, 18.3.2004, str. 33).

2. Znesek deviznih rezerv v protivrednosti v eurih, ki jih Lietuvos bankas prenese po odstavku 1, se izračuna na podlagi menjalnega tečaja med eurom in ameriškim dolarjem, določenega v 24-urnem pisnem posvetovalnem postopku 31. decembra 2014 med Eurosistemom in centralno banko Lietuvos bankas, ter, v primeru zlata, na podlagi cene v ameriških dolarjih za čisto unčo zlata, kakor je določena na londonskem trgu (*London gold fixing*) 31. decembra 2014 ob 10:30 po londonskem času.
3. ECB v najkrajšem možnem času potrdi centralni banki Lietuvos bankas znesek, izračunan v skladu z odstavkom 2.
4. V skladu z odstavkom 1 Lietuvos bankas prenese na ECB znesek ameriških dolarjev v protivrednosti v eurih, določeni v tabeli v odstavku 1, v denarju.
5. Znesek ameriških dolarjev v denarju v protivrednosti v eurih, določeni v tabeli v odstavku 1, se prenese na tiste račune, ki jih določi ECB. Datum poravnave za prenos zneska ameriških dolarjev v denarju na ECB je 5. januar 2015. Lietuvos bankas da nalog za izvršitev tega prenosa na ECB.
6. Vrednost zlata, ki ga Lietuvos bankas prenese na ECB v skladu z odstavkom 1, je čim bližje 50 798 481,27 EUR, vendar ne več od tega zneska.
7. Lietuvos bankas prenese zlato, navedeno v odstavku 1, v neinvestirani obliki na tiste račune in kraje, ki jih določi ECB. Datum poravnave za prenos zlata na ECB je 5. januar 2015. Lietuvos bankas da nalog za izvršitev tega prenosa na ECB.
8. Če Lietuvos bankas na ECB prenese zlato v vrednosti, ki je manjša od zneska, določenega v odstavku 1, potem 5. januarja 2015 prenese znesek ameriških dolarjev v denarju kot protivrednost primanjkljaja na račun ECB, ki ga določi ECB. Tak denar v ameriških dolarjih ni del deviznih rezerv, ki jih Lietuvos bankas prenese na ECB v skladu z odstavkom 4.
9. Morebitna razlika med skupnim zneskom v protivrednosti v eurih iz odstavka 1 in zneskom iz člena 4(1) se poravnava v skladu s Sporazumom z dne 31. decembra 2014 med centralno banko Lietuvos bankas in Evropsko centralno banko v zvezi s terjatvijo, priznано centralni banki Lietuvos bankas s strani Evropske centralne banke po členu 30.3 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ⁽¹⁾.

Člen 4

Denominacija, obrestovanje in zapadlost terjatve, enakovredne prispevku

1. Z učinkom od 1. januarja 2015 in v skladu z določbami člena 3 glede datumov poravnave za prenose deviznih rezerv prizna ECB centralni banki Lietuvos bankas terjatev, denominirano v eurih, enakovredno skupnemu eurskemu znesku prispevka centralne banke Lietuvos bankas v devizne rezerve. Ta terjatev znaša 239 453 709,58 EUR.
2. Terjatev, ki jo ECB prizna centralni banki Lietuvos bankas, se obrestuje od datuma poravnave naprej. Natečene obresti se izračunajo dnevno z uporabo metode štetja dni dejansko število dni/360 dni po stopnji, enaki 85 % mejne obrestne mere, ki jo uporabi Eurosistem v svoji zadnji operaciji glavnega refinanciranja.
3. Natečene obresti, izračunane v skladu z odstavkom 2, se plačajo centralni banki Lietuvos bankas ob koncu vsakega poslovnega leta. ECB vsako četrletje obvešča centralno banko Lietuvos bankas o skupnem znesku.
4. Ni mogoče zahtevati poplačila te terjatve.

Člen 5

Prispevek v rezerve in rezervacije ECB

1. Z učinkom od 1. januarja 2015 Lietuvos bankas prispeva k rezervam ECB, k rezervacijam, ki so enakovredne rezervam, in k znesku, ki ga je še treba vključiti v rezerve in rezervacije glede na saldo bilance uspeha na dan 31. decembra 2014.

⁽¹⁾ UL C 64, 21.2.2015, str. 5.

2. Znesek prispevka centralne banke Lietuvos bankas se določi v skladu s členom 48.2 Statuta ESCB. Sklicevanje v členu 48.2 na „število delnic, ki jih je vpisala zadevna nacionalna centralna banka,“ in na „število delnic, ki so jih že vplačale druge centralne banke,“ se nanaša na zadevne ponderje centralne banke Lietuvos bankas in NCB drugih držav članic, katerih valuta je euro, v kapitalnem ključu ECB, v skladu s Sklepom ECB/2013/26.
3. „Rezerve ECB“ in „rezervacije, ki so enakovredne rezervam,“ po odstavku 1 vključujejo splošni rezervni sklad ECB, stanja na računih vrednotenja ter rezervacije za tveganji deviznega tečaja in obrestne mere, kreditno tveganje ter tveganji tržne cene in cene zlata.
4. ECB najkasneje na prvi delovni dan po tem, ko Svet ECB odobri zaključni račun ECB za leto 2014, izračuna in potrdi centralni banki Lietuvos bankas znesek, ki ga mora Lietuvos bankas prispevati po odstavku 1.
5. Lietuvos bankas na drugi delovni dan po tem, ko Svet ECB odobri zaključni račun ECB za leto 2014, prek sistema TARGET2 plača ECB:
 - (a) znesek, ki ga dolguje Evropski centralni banki, izračunan po odstavku 4, zmanjšan za kateri koli morebiten znesek nad zneskom terjatve iz člena 4(1), ki se prenese na datuma poravnave iz členov 3(5) in 3(7) (predplačilo prispevka); in
 - (b) obresti, ki se natečejo od 1. januarja 2015 do datuma plačila od zneska, ki ga dolguje Evropski centralni banki, izračunanega po odstavku 4, zmanjšanega za morebitno predplačilo prispevka.
6. Natečene obresti iz odstavka 5(b) se izračunajo dnevno z uporabo metode štetja dni dejansko število dni/360 dni po stopnji, enaki mejni obrestni meri, ki jo uporabi Eurosistem v svoji zadnji operaciji glavnega refinanciranja.

Člen 6

Pristojnosti

1. Izvršilni odbor ECB v potrebnem obsegu izda navodila centralni banki Lietuvos bankas, da bi natančneje opredelil in uveljavil določbe tega sklepa ter zagotovil primerna sredstva za rešitev kakršnih koli težav, ki bi lahko nastale.
2. O vsakem navodilu, ki ga izda Izvršilni odbor na podlagi odstavka 1, je treba nemudoma obvestiti Svet ECB, in Izvršilni odbor ravna v skladu z vsako odločitvijo Sveta ECB o tem.

Člen 7

Končna določba

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2015.

V Frankfurtu na Majni, 31. decembra 2014

Predsednik ECB
Mario DRAGHI

POPRAVKI

Popravek Izvedbenega sklepa Sveta 2014/488/SZVP z dne 22. julija 2014 o izvajanju Sklepa 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji*(Uradni list Evropske unije L 217 z dne 23. julija 2014)*

Stran 50, Priloga, poglavje A, prvi stolpec:

besedilo: „180.
181.
182.“

se glasi: „192.
193.
194.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL